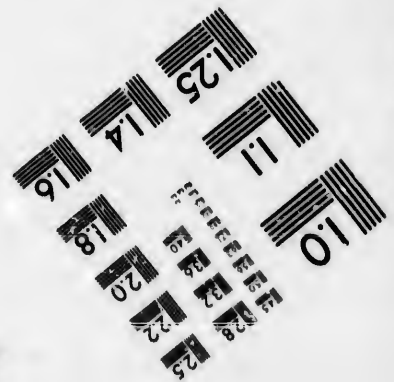
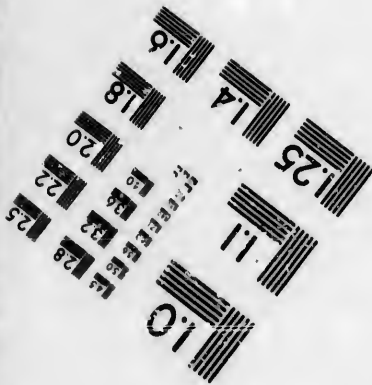
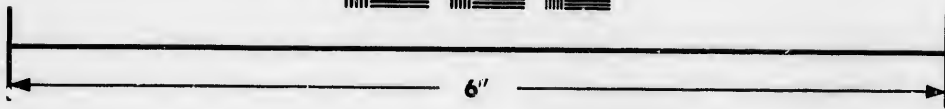
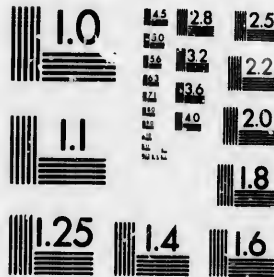

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
12
16
18
20
22
25

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

10
11
12
13
14
15

© 1986

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

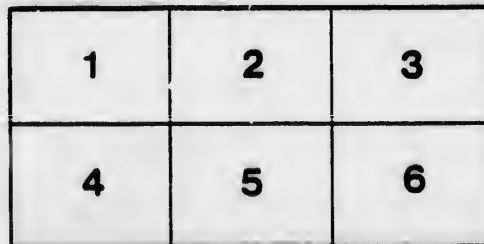
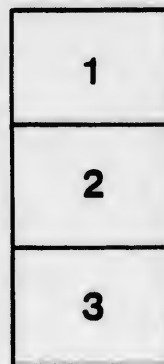
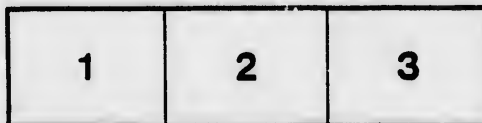
Seminary of Quebec
Library

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Séminaire de Québec
Bibliothèque

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

raîs
du
odifier
une
mage

rrata
o

pelure,
n à

32X

Handwritten signature or name at the top of the page, possibly including 'Lamontagne'.

Large, stylized handwritten signature, likely 'Lamontagne'.

Handwritten signature, possibly 'Lamontagne'.

Handwritten signature, possibly 'Lamontagne'.

Bibliothèque,
Le Séminaire de Québec,
3, rue de l'Université,
Québec 4, QUE.

PSEAUTIER

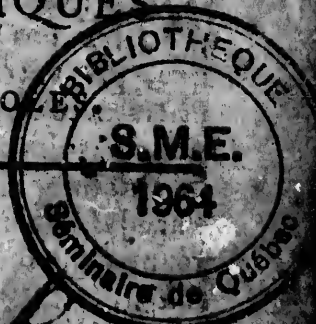
10

J. B. Le Montagnez

DAVID.

AVEC LES CANTIQUES

J. B.
à l'usage des Ecoles

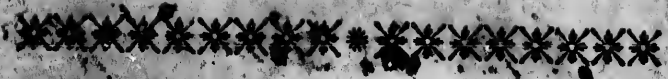
DAVID
Le Montagnez
J. B.
de
to

A QUÉBEC:

Chez GUILLAUME BROWN,
Au milieu de la Grande Côte.

M,DCC,LXXXV.

P R I E R E

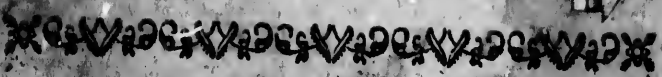
Qui peut servir le matin et le soir.

E Sprit-Saint, venez en nous, et remplis-
sez nos cœurs de votre amour, afin
que, par votre secours, nous faisons notre
prière avec la piété, l'attention et le respect
que nous devons à notre Dieu, à notre Père
et à notre Juge, à qui nous osons l'adresser.
Par Jesus-Christ notre Seigneur, qui vit et
régne dans tous les siècles des siècles. Ainsi
soit-il.

Le soir il faut dire.

Que le Seigneur Tout-puissant et tout mi-
séricordieux, Père, le Fils et le Saint-
Esprit, nous donne une nuit tranquille et
une heureuse fin; qu'il nous bénisse et nous
protège.

Ainsi soit-il.

L'en

M
faifi
votre
confa
Dieu
dans
afin
me fo

Au c

M
fole p
tu de
fi

M
vos m

P R I E R E S

Pour assister au Sacrifice de la Messe.

L'entrée du Prêtre à l'Autel, Jesus entre au Jardin.

M On Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être saisi de crainte et de tristesse à l'instant de votre Passion, donnez-moi la grace de vous consacrer tous mes ennuis : vous qui êtes le Dieu de mon cœur, endurez-les avec moi dans l'union de vos souffrances et tristesses ; afin que par les mérites de votre Passion, ils me soient rendus salutaires.

Au commencement de la Messe, la priere de Jesus au Jardin.

M On Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, qui avez voulu être consolé pendant l'Oraison ; faites que par la vertu de votre Oraison, votre Saint Ange m'assiste toujours en mes prieres. Ainsi soit-il.

Au Confiteor.

Jesus est couché par terre.

M On Seigneur Jesus-Christ, qui avez sué admirablement du sang de tous vos membres réduits en l'agonie, lorsque vous

4 ENTRETEN

priez le Pere éternel au Jardin, faites que par la souvenance de votre Passion, je puisse être rassasié de vos douceurs divines; et qu'au lieu de sang je pleure des larmes. Ainsi soit-il.

Au baiser de l'Autel.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, vous avez enduré le baiser du traître Judas, donnez-moi la grace de ne vous trahir, ni en moi ni en mon prochain; et de ne refuser à mes parens les saints offices d'amitié. Ainsi soit.

Le Prêtre se tourne vers l'Épître.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez permis que vous fussiez garotté par les méchans, rompez les liens de mes péchés et me liez tellement par les chaines de la charité et de vos Commandemens, que les puissances de mon ame et de mon corps ne se lâchent à commettre ce qui est contraire à votre sainte volonté. Ainsi soit-il.

A l'Introït, Jesus est fouetté.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être conduit comme un criminel à la maison d'Anne, faites-moi la grace de ne pas être attaché au péché par l'esprit malin, ou par les hommes pervers, mais d'être guidé par votre S. Esprit, à tout ce qui est agréable à votre divine volonté. Ainsi soit-il.

Au Kyrie, eleison.

M On Seigneur Jesus-Christ, qui avez permis d'être trois fois renié en la maison de Caïphe par le Prince des Apôtres, préservez-moi des mauvaises compagnies, afin

que le péché mortel ne me sépare jamais de vous.

Au Dominus vobiscum.

Jesus convertit Pierre.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez tiré des larmes de pénitence des yeux de S. Pierre, le regardant doucement, faites par votre miséricorde que je puisse pleurer amèrement mes péchés, et ne vous jamais renier de fait ou de paroles, vous qui êtes mon Seigneur et mon Dieu.

A l'Épître.

M On Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être mené devant Pilate, et accusé faussement en sa présence: apprenez-moi le moyen d'éviter les tromperies des méchants, et de confesser votre foi par la pratique des bonnes œuvres. Ainsi soit-il.

Au Munda cor meum.

M On Seigneur Jesus-Christ, étant en la présence d'Hérode, vous avez souffert de fautes accusations, sans répliquer un seul mot, donnez-moi la force d'endurer courageusement les injures et les calomnies, et de ne publier aux indignes les sacrés Mystères. Ainsi soit-il.

A l'Évangile.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez permis d'être renvoyé d'Hérode à Pilate, se faisant ami par ce moyen, donnez-moi la grace de ne craindre les conspirations que les méchants pratiquent contre moi, mais d'en tirer du profit, afin de vous être conforme. Ainsi soit-il.

A l'ouverture du Calice.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être dépouillé de vos habits, et recevoir le fouet sur votre sacré Corps pour mon salut : donnez-moi la grace de me détacher du fardeau de mes péchés par une pure confession, et de ne pas comparoître devant vous dépouillé de vertu. Ainsi soit-il.

A la couverture du Calice.

M On Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être couronné d'épines pour moi : faites que je sois tellement piqué par les épines de pénitence en ce monde, que je mérite d'être couronné au Ciel. Ainsi soit-il.

A l'Offertoire.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être lié à une colonne, et fouetté cruellement, donnez-moi la grace d'endurer patiemment les fâcheux de votre correction paternelle, et de ne vous affiger de navant par mes péchés. Ainsi soit-il.

Au Lavabo.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, Fils du Dieu vivant, étant déclaré innocent par la Sentence du Président Pilate, vous avez souffert de furieuses impostures et reproches des Juifs : donnez-moi la grace de vivre dans l'innocence, et de ne m'inquieter de la persécution de mes ennemis. Ainsi soit-il.

A l'Orate fratres.

J esus-Christ mon Seigneur, qui avez permis d'être baffoué pour moi, en présence des Juifs, étant l'instrument de leur risée,

faites que je ne ressenté en moi aucune vaine gloire, et que je puisse comparoître au Jugement dernier, sous l'enseigne de vos marques mystiques. Ainsi soit-il.

A la Préface.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être innocemment condamné pour moi au supplice de la Croix, donnez-moi la force de soutenir la sentence d'une mort cruelle pour votre amour, de ne redouter les faux jugemens des hommes, et de ne juger autrui injustement. Ainsi soit-il.

Au Memento pour les vivans.

M On Seigneur Jesus-Christ, qui avez porté la Croix pour moi sur vos épaules, faites que j'embrasse volontairement la Croix de mortification, et que je la porte toute ma vie pour votre amour. Ainsi soit-il.

A l'Ablution.

M On Seigneur Jesus-Christ, étant dans le chemin pitoyable par lequel vous marchiez au supplice de la Croix, vous avez dit aux femmes qui pleuroient pour votre respect, qu'elles devoient pleurer pour elles-mêmes: donnez-moi des larmes de compassion et du saint amour, qui me rendent agréable à votre divine Majesté. Ainsi soit-il.

A la Bénédiction des Offrandes.

O Mon Sauveur Jesus-Christ, qui avez voulu être mis en Croix pour mon salut, à laquelle vous avez attaché l'obligation de mes péchés et de la mort; percez ma chair d'une sainte crainte, afin qu'étant fermement

lié à vos Commandemens, je sois toujours
lié à votre Croix. Ainsi soit-il.

A l'élevation de l'Hostie.

O Mon Sauveur Jesus-Christ, qui avez
voulu être élevé pour moi en Croix, et
ainsi élevé de terre, retirez-moi des affections
terrestres : attirez mon esprit à la considéra-
tion des choses célestes. Ainsi soit-il.

A l'élevation du Calice.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui fites
couler de vos plaies salutaires, la Fon-
taine de votre grace ; mais qu'étant assailli
des mauvais desirs, je puisse recevoir le re-
mède convenable à tous mes péchés et plaies
mortelles. Ainsi soit-il.

*Au Memento pour les Trépassés, Jesus prie
pour le genre humain.*

O Mon Seigneur Jesus-Christ, pendant
en Croix, vous avez prié votre Pere
pour le genre humain, même aussi pour vos
bourreaux, donnez-moi l'esprit de douceur
et de patience, par lequel j'aime mes enne-
mis, et rende le bien pour le mal ensuite de
votre exemple. Ainsi soit-il.

Au Nobis quoque peccatoribus.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui avez
promis la gloire du Paradis au Larron
qui reconnoissoit sa faute, regardez-moi des
yeux de votre miséricorde, afin qu'aux abois
de la mort, je puisse ouir de votre bouche
cette voix souhaitable: *Aujourd'hui tu seras
avec moi en Paradis.* Ainsi soit-il.

DURANT LA MESSE.

Au Pater noster.

Les sept paroles de Jesus à la Croix.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui, entre autres choses, avez recommandé en la Croix la Mere au Disciple et le Disciple à la Mere, je me recommande entièrement à votre sainte grace, en vertu de la même foi, et de l'amour que vous leur avez reciproquement recommandés, afin que par ces grands gages d'amour, je puisse arriver au saint cabinet de votre affection, et être affranchi des adversités et dangers de cette vie. Ainsi soit-il.

À la division de l'Hostie.

M On Seigneur Jesus-Christ, qui avez recommandé votre ame au Pere Eternel, mourant en Croix pour mon salut; faites que je meure avec vous spirituellement afin qu'à l'heure de ma mort vous ayez ma pauvre ame pour recommandée. Ainsi soit-il.

Une parcelle de l'Hostie au Calice.

M On Seigneur Jesus-Christ, après avoir terrassé le démon, vous êtes descendu aux enfers, et avez soulagé les Peres qui y étoient détenus: faites, je vous prie, descendre en Purgatoire la vertu de votre sang et Passion sur les ames des Fidèles trépassés; afin qu'étant absous de leurs péchés, elles soient reçues au sein de la gloire éternelle. Ainsi soit-il.

À l'Agnus Dei: la conversion de plusieurs à la Croix.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, plusieurs ont déposé leurs péchés par l'exemple

B

de la patience que vous avez témoignée aux tourmens de votre heureuse mort : donnez-moi la grace par les mérites de votre Passion douloureuse et de votre mort, que je conçoive une parfaite contrition de mes offenses, et que désormais je ne vienne à vous offenser. Ainsi soit-il.

A la Communion.

Seigneur Jesus-Christ, qui avez voulu être enſeveli dans un nouveau monument, donnez-moi un cœur nouveau, afin qu'étant enſeveli avec vous, je parvienne à la gloire de votre Réſurrection. Ainsi soit-il.

A l'Ablution.

Mon Seigneur Jesus-Christ, vous avez voulu mourir pour moi misérable pécheur, et être embaumé et enveloppé d'un linge par Joseph et Nicodème; donnez-moi la grace de recevoir dignement votre Corps vivant au S. Sacrement de l'Autel, et l'embaumer des onguens des vertus, et de le conserver perpetuellement dans le sein d'un cœur parfait.

Après la Communion.

Mon Seigneur Jesus-Christ, qui êtes sorti victorieux du Sépulture, fermé et cacheté, triomphant de la mort; faites-moi la grace que ressuscitant du tombeau de mes vieilles habitudes, je marche en nouveauté de vie, afin que, lorsque ma vie apparoitra, j'apparoisse aussi avec dans le Ciel.

7

Au Dominus vobiscum.

Mon Seigneur Jesus Christ, qui avez réjoui votre Mere et vos Disciples par l'aspect de votre Corps glorieux apres resurrection, donnez-moi cette grace, par laquelle je ne puis vous voir en cette vie mortelle, que je puisse pour le moins éternellement vous contempler en votre gloire.

A la dernière Collecte.

O Mon Seigneur Jesus Christ, qui avez daigné converser l'espace de quarante jours avec vos Disciples apres votre Resurrection, et leur avez enseigné les Mysteres de la Foi: je vous supplie instamment de m'instruire à vivre selon votre sainte volonté. Ainsi soit-il.

Au Dominus vobiscum.

O Mon Seigneur Jesus-Christ, qui êtes monté glorieux au Ciel en présence de vos Disciples: faites que mon ame se puisse dégouter des choses de la terre, de maniere qu'elle aspire à l'éternité, et qu'elle vous désire comme le comble de ses félicités. Ainsi soit-il.

A la Bénédiction.

O Mon Sauveur, qui avez donné le S. Esprit à vos Disciples, préservez-moi de tout péché, afin que le Paraclet trouve en mon ame un séjour agréable, et l'embellisse par les dons de ses graces et consolations.

Après la sainte Messe.

Mon Seigneur Jesus Christ, Fils de Dieu, mon Rédempteur, je vous remercie de ce que vous m'avez fait la grace d'avoir en-

tendu aujourd'hui la sainte Messe, je vous prie par les mérites d'icelle de me donner l'esprit et la force de résister à jamais contre toutes mauvaises tentations, afin que mon ame sortant de mon corps, soit digne du Paradis. Ainsi soit-il.

Venez, mes enfans, je vous enseignerai la crainte du Seigneur. *Pseaume 33.*

L'enfant sage est la joie de son pere. *Prov. 15.*

Mon fils, ne rejetez point la correction du Seigneur, et ne vous abattez point lorsqu'il vous châtie ; car le Seigneur châtie celui qu'il aime, et il trouve en lui son plaisir, comme un pere dans son fils. *Prov. 3. 11.*

Celui qui aime son fils, le châtie souvent, afin qu'il en reçoive de la joie, quand il sera grand, et qu'il n'aille pas mendier aux portes des autres. *Ecl. 30.*

Mes très-chers enfans, ayez soin de travailler à votre salut, avec crainte et avec tremblement. *Philipp. 2.*

Mon fils, ne craignez point ; il est vrai que nous sommes pauvres, mais nous aurons beaucoup de bien, si nous craignons Dieu, et si nous nous éloignons de tout péché, et si nous faisons de bonnes actions. *Tobie, 4.*

Ne portez point envie aux méchans, et ne désirez pas d'être comme eux. *Prov. 4.*

Les méchans et les scélérats périront ; et ceux qui abandonnent le Seigneur, seront consommés. *Isaïe 1.*

Mon fils, demandez toujours conseil à un homme sage. *Tobie 4.*

LE PSEAUTIER

D E

D A V I D.

LE DIMANCHE à MATINES.

Pseaumes 1. 2.

BEATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, & in viâ peccatorum non stetit, in cathedrâ pestilentiz non sedit; Sed in lege Domini voluntas ejus, & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: et omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic, sed tanquam pulvis quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio, neque peccatores in concilio justorum; Quoniam novit Dominus viam justorum, & iter impiorum peribit.

Pseaume 2.

QUare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania?

Aſtiterunt reges terræ, & principes conven-
runt in unum adverſus Dominum & adver-
ſus Chriſtum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, & projiciamus
a nobis jugum ipſorum.

Qui habitat in caelis irridebit eos, & Domi-
nus ſubſannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ ſua, & in furore
ſuo conturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum Rex ab eo ſuper
Sion montem factum ejus, prædicans præ-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu,
ego hodie genui te.

Postula a me, & dabo tibi gentes hæreditatem
tuam, & poſſeſſionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ, & tanquam vas
ſiguli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: erudimini qui
judicatis terram.

Servite Domino in timore, & exultate ei cum
tremore:

Apprehendite diſciplinam, nequando irasca-
tur Dominus, & pereatis de viâ juſtâ.

Cum exarſerit in brevi ira ejus, beati omnes
qui confidunt in eo.

Pſeume 3.

Domine, quid multiplicati ſunt qui tri-
bulant me? multi inſurgunt adverſum
me.

Multi dicunt animæ meæ; non eſt ſalus ipſi
in Deo ejus.

T
gl
V
vit
Eg
qu
No
exu
Qu
hi
Do
bén

C
Mi
Fili
quid
cium
Et f
tum
mave
Iraſc
cordi
pung
Sacr
Dom
bona
Signa
Dom
A fru
cati
In pa

Tu autem, Domine, ſuſceptor meus es,
gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi; & exaudi-
vit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormivi, & ſoporatus ſum; & exurrexi,
quia Dominus ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me;
exurge, Domine, ſalvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percuffiſti omnes adverſantes mi-
hi ſine cauſâ, dentes peccatorum contriviſti.

Domini eſt ſalus; & ſuper populum tuum
benedictio tua.

Pſaume 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus iuſti-
tiæ meæ: in tribulatione dilataſti mihi.

Miſereri mei, & exaudi orationem meam.

Filii hominum, uſquequo gravi corde? ut
quid diligitis vanitatem, & quaeritis menda-
cium?

Et ſciltote quoniam mirificavit Dominus ſanc-
tum ſuum: Dominus exaudiet me cum cla-
mavero ad eum.

Iraſcimini, & nolite peccare: quæ dicitis in
cordibus veſtris, in cubilibus veſtris com-
pungimini.

Sacrificate ſacrificium iuſtiæ, & ſperate in
Domino: multi dicunt, quis oſtendit nobis
bona?

Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui,
Domine: dediſti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti vini & olei ſui, multipli-
cati ſunt.

In pace in idipſum dormiam, & requieſcam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in ſpe,
conſtituiſti me.

Pſeume 5.

Verba mea auribus percipe, Domine:
intellige clamorem meum:

Intendi voci orationis meæ; Rex meus &
Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine; mane ex-
audies vocem meam.

Mane aſtabo tibi, & videbo; quoniam non
Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, neque
permanebunt iniuſti ante oculos tuos.

Odifti omnes qui operantur iniquitatem:
perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum ſanguinum & dolofum abominabitur
Dominus.

Ego autem in multitudine miſericordiæ tuæ:
introibo in domum tuam, adorabo, ad tem-
plum ſanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in juſtitia tua: propter
inimicos meos dirige in conſpectu tuo viam
meam.

Quoniam non eſt in ore eorum veritas; cot
eorum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguæ
ſuis dolofe agebant: judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus ſuis: ſecundum
multitudinem impietatum eorum expelle eos;
quoniam irritaverunt te, Domine.

Et latentur omnes qui ſperant in te: in æter-
num exultabunt; & habitabis in eis.

Edouard Lion. 1698

Et
men
Dor
rona

D

Miſe
ſana
oſſa

Et a
min

Con

am:

tuan

Quo

tui:

Labo

las n

tum

Tur

ravi

Disc

taten

fletus

Exau

Dom

Erub

nes i

valde

D

unc,

er in spe,

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum; quoniam tu benedices iusto.

Domine:

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ, coronasti nos. *Pseaume 6.*

meus &

Domine, ne in furore tuo arguas me; neque in irâ tuâ corripias me.

mane ex-

Miseré mei, Domine, quoniam infirmus sum: sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

niam non

Et anima mea turbata est valde: sed tu Domine, usquequo?

us, neque os.

Convertere, Domine, & eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.

quitatem:

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

cium.

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis meis stratum meum rigabo.

ominabitur

Turbatus est a furore oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos.

rdiæ tuæ:

Discedite a me, omnes qui operamini iniquitatem; quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

, ad tem-

Exaudivit Dominus deprecationem meam; Dominus orationem meam suscepit.

: propter

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei: convertantur & erubescant valde velociter.

tuo viam

Pseaume 7.

ritas; cor

Domine Deus meus, in te speravi: saluum me fac ex omnibus persecquentibus me, & libera me.

n, linguis

eus.

secundum

pelle eos;

: in æter-

s.

Edouard

Nequandō rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat. Domine Deus meus, si feci istud: si est iniquitas in manibus meis;

Si reddidi retribuētibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam & comprehendat, et conculeet in terrā vitam meam, & gloriam meam in pulverem deducat.

Exurge, Domine, in irā tuā; & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge, Domine Deus meus, in precepto quod mandasti.

Et synagoga populorum circumdabit te; & propter hanc in altum regredere.

Dominus iudicat populos: iudica me, Domine, secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum: & diriges iustum, scrutans corda et renes, Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

Pseume 7.

DEus, iudex iustus, fortis & patiens numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, & paravit illum;

Et in eo paravit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniustitiam: concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum; & incidit in foveam quam fecit.

E. domine

Convertetur dolor ejus in caput ejus; & in
 verticem ipsius iniquitas ejus descendet.
 Confitebor Domino secundum justitiam ejus,
 & psallam nomini Domini altissimi.

Psalme 8.

Domine, Dominus noster, quam admi-
 rabile est nomen tuum in universâ terrâ.
 Quoniam elevata est magnificentia tua super
 cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti
 laudem propter inimicos tuos; ut destruas
 inimicum & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum
 tuorum: lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? aut
 filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glo-
 riâ & honore coronasti eum, & constituisti
 eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves &
 boves universas, in super, et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris qui perambu-
 lant semitas maris.

Domine Dominus noster, quam admirabile
 est nomen tuum in universâ terrâ.

Psalme 9.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde
 meo, narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor & exultabo in te: psallam nomini
 tuo, altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum,
 infirmabuntur & peribunt a facie tuâ.

C. 2. quod dicitur de

Quoniam feciſti iudicium meum, & cauſam
meam: ſediſti ſuper thronum, qui iudicas
juſtitiam.

Increpaſti gentes, & periit impius: nomen
eorum deleſti in æternum, & in ſeculum ſe-
culi.

Inimici defecerunt framee in finem, & civi-
tates eorum destruxiſti.

Periit memoria eorum cum ſonitu; & Do-
minus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum ſuum; & ipſe
iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit
populos in juſtitia.

Et factus eſt Dominus refugium pauperi: ad-
jutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et ſperent in te qui noverunt nomen tuum:
quoniam non dereliquiſti quærentes te, Do-
mine.

Pſallite Domino qui habitat in Sion: annun-
tiate inter gentes ſtudia ejus:

Quoniam requirens ſanguinem eorum recor-
datus eſt; non eſt oblitus clamorem paupe-
rum.

Miſerere mei, Domine: vide humilitatem
meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: ut annun-
tiam omnes ludationes tuas, in portis filia
Sion.

Exultabo in ſalutari tuo: infixæ ſunt gentes
in interitu quem fecerunt.

In laqueo iſto quem abſconderunt; compre-
henſus eſt pes eorum.

Cognoſcetur Dominus iudicia faciens: in

operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum: omnes gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge, Domine, non confortetur homo: judicentur gentes in conspectu tuo.

Constituë, Domine, legislatorem super eos, ut sciant gentes quoniam homines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longe? despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ: & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator: secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus: inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferentur judicia tua a facie ejus: omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plerum est, & amaritudine, & dolo: sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis: ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem, dum attrahit eum.

Psalmus 10.

In laqueo suo humiliabit eum : inclinabit se,
& cadet, cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde suo : oblitus est Deus ;
aversit faciem suam ne videat in finem.
Exurge, Domine Deus, & exaltetur manus
tua : ne obliviscaris pauperum.
Propter quid irritavit impius Deum ? dixit
enim in corde suo : non requiret.
Vides, quoniam tu laborem & dolorem con-
sideras, ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper : orphano tu eris
adjutor.
Contere brachium peccatoris & maligni ;
queretur peccatum illius, & non inveniatur.
Dominus regnabit in æternum, & in seculum
seculi : peribitis, gentes de terrâ illius.
Desiderium pauperum exaudivit Dominus :
præparationem cordis eorum exaudivit auris
tua.
Judicare pupillo & humili, ut non apponat
ultra magnificare se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Domino confido : quomodo dicitis ani-
mæ meæ : transmigra in montem sicut
passer ?
Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum,
paraverunt sagittas suas in pharetrâ, ut sa-
gittent in obscuro rectos corde.
Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt, justus
autem quid fecit ?
Dominus in templo Sancto suo : Dominus
in cælo sedes ejus.

Ocu
bræ
Dom
auter
Plue
phur
coru
Quo
Æqu

S
tates
Van
suum
Disp
lingu
Qui
bimu
Dom
Prop
peru
Pona
Eloq
igne
tum
Tu,
a ger
In ci
tudir

U

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium; qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam. Pluet super peccatores laqueos; ignis & sulphur, & et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit. Æquitatem vidit vultus ejus.

Psalmus 11.

Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus; quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, & corde locuti sunt.

Disperdat dominus universa labia dolosa, & linguam magniloquam;

Qui dixerunt: linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt: quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum & gemitum pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo. Eloquia Domini, eloquia casta, argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu, Domine, servabis nos; & custodies nos a generatione hac in æternum.

In circuitu impii ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psalmus 12.

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem: usquequo avertis faciem tuam a me?

Allegor.

Quamdiu ponam conſilia in animâ meâ, do-
lorem in corde meo per diem ?

Uſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper
me ? respice, & exaudi me, Dominus Deus
meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormi-
am in morte; nequando dicat inimicus
meus: prævalui adverſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero:
ego autem in miſericordiâ tuâ ſperavi.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cantabo
Domino qui bona tribuit mihi, & pſallam
nomini Domini altiffimi.

Pſeume 13.

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt
Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in
ſtudiis ſuis: non eſt qui faciat bonum, non
eſt uſque ad unum.

Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios ho-
minum; ut videat ſi eſt intelligens aut requi-
rens Deum.

Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti
ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt
uſque ad unum.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis
ſuis dolose agebant: venenum aſpidum ſub
labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine ple-
num eſt: veloces pedes eorum ad effunden-
dum ſanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & vi-

am
Dei
Non
quit
eſca
Don
veru
am
Con
min
Qui
aver
exul

D
ſanē
Q
juſti
Qui
egit
Nec
um
Ad
mali
ficat
Qui
pecu
nera
Qui

C

am pacis non cognoverunt: non est timor
Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes, qui operantur ini-
quitate, qui devorant plebem meam sicut
escam panis?

Dominum non invocaverunt: illic trepida-
verunt timore, ubi non erat timor; quoni-
am Dominus in generatione justa est.

Consilium incipis confudistis, quoniam Do-
minus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum
averterit Dominus captivitatem plebis suæ,
exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

Pſeume 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo
tuo? aut quis requiescet in monte
sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, & operatur
justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, & qui non
egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, & opprobri-
um non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus
malignus; timentes autem Dominum glori-
ficat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit; qui
pecuniam suam non dedit ad usuram, & mu-
nera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Pſeume 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi
in te.

Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum; postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus; nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum; insuper & usque ad noctem increpauerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatem est cor meum, & exultavit lingua mea; insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo: delectationes in dextrâ tuâ usque in finem.

Pſeume 16.

EXaudi, Deus, justitiam meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, & visitasti nocte; igne me examinasti; & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquator os meum opera hominum, propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me a facie impiorum qui me affixerunt.

I Nimici mei animam meam circumdederunt; adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me, nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, & sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, & supplantâ eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine, a paucis de terrâ divide eos in vitam.

28 *Ps* *Pſeume 17.* *Baqvel*
eorum : de absconditis tuis adimpletus est
venter eorum.

Saturati sunt filii ; & dimiserunt reliquias
suas parvulis suis.

Ego autem in iustitiã apparebo conspectui
tuo : satiabor cum aparuerit gloria tua.

Pſeume 17.

Diligam te, Domine, fortitudo mea :
Dominus firmamentum meum, & re-
fugium meum, & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum.
Protektor meus & cornu salutis meæ, &
susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum ; & ab inimicis
meis sãlvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, & tor-
rentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me, prœoc-
cupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione meã invocavi Dominum, &
ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem me-
am ; & clamor meus in conspectu ejus intro-
ivit in aures ejus.

Commota est, & contremuit terra : funda-
menta montium conturbata sunt, & com-
mota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in irã ejus, & ignis a facie
exarsit : carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit cœlos, & descendit : & caligo sub
pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, & volavit : vo-
lavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum: in circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, grando & carbones ignis.

Et intonuit de cælo Dominus, & altissimus dedit vocem suam; grando & carbones ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipavit eos: fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, & revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tuâ, Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

Joh. Edward Baguet
Misit de summo [Dominus] & accepit me, & assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, & ab his qui oderunt me; quoniam confortati sunt super me.

Prævenere me in die afflictionis meæ: & factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam; & secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Qui a custodivi vias Domini, nec impie gessi a Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo, & justitias ejus non repuli a me.

Et ero immaculatus cum eo, & observabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus secundum justiti-

tiam meam, & ſecundum puritatem manuum
mearum in conſpectu oculorum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris: & cum viro inno-
cente innocens eris:

Et cum electo electus eris: & cum perverſo
perverſeris.

Quoniam tu populum humilem ſalvum fa-
cies, & oculos ſuperborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam,
Domine: Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione; & in
Deo meo transgrediar murum.

Deus meus, impolluta via ejus; eloquia
Domini igne examinata: protector eſt
omnium ſperantium in ſe.

Quoniam quis Deus præter Dominum: Aut
quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtute: & poſuit
immaculatam viam meam.

Qui præfecit pedes meos tanquam cervorum:
& ſuper excelsa ſtatuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: & po-
ſuiſti ut arcum æreum brachia mea.

Et dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ: &
dextra tua ſuſcepit me.

Et diſciplina tua correxit me in fine: & diſ-
ciplina tua ipſa me docebit.

Dilataſti grefſus meos ſubtus me: & non
ſunt infirmata veſtigia mea.

Perſequar inimicos meos, & comprehendam
illos: & non convertar donec deficient.

Confringam illos, nec poterunt ſtare: cadent
ſubtus pedes meos.

Et
plan
Et
odie
Clau
Don
Et
vent
Erip
non
Pop
in a
Eilia
veter
Vivi
& ex
Deus
pulos
meis
Et a
viro
Prop
mine
Mag
miſer
ejus

C
Dies
cat
Non
non

Et præcinxisti me virtute ad bellum : & sup-
plantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum : &
odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret ad
Dominum : nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ut pulverem ante faciem
venti : ut lutum platearum delebo eos.

Erupes me de contradictionibus populi : con-
stitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi, servivit mihi :
in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi : filii alieni in-
veterati sunt, & claudicaverunt a sementis suis.

Vivit Dominus, & benedictus Deus meus :
& exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictis mihi, & subdis po-
pulos sub me : liberator meus de inimicis
meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me : a
viro iniquo erupes me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Do-
mine : & nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, & faciens
misericordiam Christo suo David, & semini
ejus usque in seculum.

Pseaume 18.

Cæli enarrant gloriam Dei : & opera
manuum ejus annuntiat firmamentum,
Dies diei eructat verbum : & nox nocti indi-
cat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones : quorum
non audiantur voces eorum.

Handwritten signatures and scribbles at the bottom of the page.

In omnem terram exivit ſonus eorum, & in
fines orbis terræ verba eorum: in ſole poſuit
tabernaculum ſuum;

Et ipſe tanquam ſponſus procedens de tha-
lamo ſuo: exultavit ut gigas ad currendam
viam.

A ſummo cœlo egreſſio ejus, & occurſus ejus
uſque ad ſummum ejus: nec eſt qui ſe abſ-
condat a calore ejus.

L Ex Domini immaculata, convertens ani-
mas: teſtimonium Domini fidele, ſa-
pientiam præſtans parvulis.

Juſtitie Domini rectæ, lætificantes corda:
præceptum Domini lucidum, illuminans ocu-
los.

Timor Domini ſanctus, permanens in ſecu-
lum ſæculi: judicia Domini vera, juſtificata
in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurum, & lapidem pre-
tioſum multum: & dulciora ſuper mel &
favum.

Etenim ſervus tuus cuſtodit ea: in cuſtodi-
endis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? Ab ~~ſcultis~~ ſcultis meis
munda me, & ab alienis parce ſervo tuo:

Si mei non fuerint dominati, tunc immacu-
latus ero: & emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut compiaceant eloquia oris mei: &
meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.
Domine, adjutor meus: & redemptor meus.

Pſeume 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulatio-
nis: protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de ſancto : & de Sion.
tueatur te.

Memor ſit omnis ſacrificii tui : holocauſtum
tuum pingue fiat.

Tribuat tibi ſecundum cor tuum : & omne
conſilium tuum confirmet.

Lætabimur in ſalutari tuo : & in nomine
Dei noſtri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas :
nunc cognovi quoniam ſaluum fecit Domi-
nus Chriſtum ſuum.

Exaudiet illum de cœlo ſancto ſuo : in po-
tentatibus ſalus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis : nos autem in
nōmine Domini Dei noſtri invocabimus.

Ipsi obligati ſunt & ceciderunt : nos autem
ſurreximus, & erecti ſumus.

Domine, ſaluum fac Regem : & exaudi nos
in die quâ invocaverimus te.

Pſeume 20.

Domine, virtute tuâ lætabitur Rex :
& ſuper eum exultabit vehe-
menter.

Deſiderium cordis ejus tribuiſti ei : & vo-
luntate labiorum ejus non fraudaſti eum.

Quoniam præveniſti eum in benedictionibus
dulcedinis : poſuiſti in capite ejus coronam
de lapide pretioſo.

Vitam petiit a te : & tribuiſti ei longitudi-
nem dierum, in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo : glori-
am & magnum decorem impones ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi : lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam Rex sperat in Domino : & in misericordiâ altissimi non comovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : dextera tua inveniatur omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : Dominus in irâ suâ conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes : & semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tuâ : cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Psalme 21.

DEus, Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti ? longe a salute meâ verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies ; & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, laus Israel.

In te speraverunt patres nostri : speraverunt, & liberaisti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt : in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo : opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me : locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Sper
faci

Quo

spes

In t

tris

D

est q

Circ

gues

Ape

pien

Sicu

nia

Fact

in m

Arui

mea

mort

Quo

confi

Fode

mera

Ipsi

divi

mean

Tu

um

spice

Eru

man

Speravit in Domino, eripiat eum: ſalvum
faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxiſti me de ventre;
ſpes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus ſum ex utero: de ventre ma-
tris meæ Deus meus es tu.

DEus meus,] ne diſceſſeris a me quoniam
tribulatio proxima eſt, quoniam non
eſt qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: tauri pin-
gues obſederunt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuum, ſicut leo ra-
piens & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum, & diſperſa ſunt om-
nia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens
in medio ventris mei.

Aruit tanquam teſta vertus mea, & lingua
mea adhæſit faucibus meis; & in pulverem
mortis deduxiſti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi,
conſilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinu-
meraverunt omnia oſſa mea.

Ipiſi vero conſideraverunt & inſpexerunt me:
diviſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem
meam miſerunt ſortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxili-
um tuum a me: ad deſenſionem meam con-
ſpice.

Erue a frameâ, Deus, animam meam, & de
manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, & a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: universum semen Jacob, glorificate eum. Timeat eum omne semen Israel, quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me, & cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesiâ magnâ: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes & saturabuntur, & laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in seculum seculi.

Remiscentur & convertentur ad Dominum universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ familie gentium.

Quoniam Domini est regnum, & ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ, in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; & semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: & annuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Pſeume 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocavit.

Sup
ma
De
non
Na
tis,
Vir
ta
Par
eos
Imp
me
Et
die
Et
tudi

D
Qui
per
Qui
stab
Inn
acce
in d
Hic
mife
Hæ
tium
Att
por

Super aquam refectionis educavit me : animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, & calix meus inebrians quam præclarus est !

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitæ meæ ;

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudo-
tudinem dierum.

Pseaume 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus, orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini, portæ æternales : & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestræ, & elevamini, portæ æternales: & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Pſeume 24.

AD te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei; etenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuâ, & doce me; quia tu es Deus salvator meus, & te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, & misericordiarum tuarum quæ a seculo sunt.

Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis & rectus Dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in viâ.

Dirigit mansuetos in iudicio, docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia & veritas, requirentibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo; multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, & semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: & testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei; quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam et laborem meum, & demitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me; non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi, quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel ex omnibus tribulationibus suis.

Psalmus 25.

Judica me, Domine, quoniam ego in innocentiam meam ingressus sum; & in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, & tenta me: Ure renes meos & cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est; & complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis; & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi Ecclesiam malignantium ; & cum impiis non sedebo.

Lavebo inter innocentes manus meas, & circumdabo altare tuum, Domine ;

Ut audiam vocem laudis, & enarrem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt : dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentiam meam ingressus sum : redime me, & miserere mei.

Pes meus stetit in directo : in Ecclesiis benedicam te, Domine.

Pseaume 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea : quem timebo ?

Dominus protector vitæ meæ : a quo trepidabo ?

Dum appropiant super me nocentes : ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei : ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistant advesum me castra : non timebit cor meum.

Si exugat adversum me prælium : in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram : ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut v
temp

Quo

In di

berna

In pe

put r

Circu

hostia

dican

E

Tibi

mea :

Ne a

in irâ

Adju

despic

Quon

runt

Legen

me in

Ne tr

quon

ment

Credo

Expec

tetur

A

& affi

Ut videam voluptatem Domini; & viſitem
templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo ſuo;
In die malorum protexit me in abscondito ta-
bernaculi ſui.

In petrâ exaltavit me; & nunc exaltavit ca-
put meum ſuper inimicos meos.

Circuivi & immolavi, in tabernaculo ejus
hoſtiam vociferationis: cantabo, & pſalmum
dicam Domino.

EXaudi, Domine, vocem meam quâ cla-
mavi ad te: miſerere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies
mea: faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: ne declines
in irâ a ſervo tuo.

Adjutor meus eſto, ne derelinquas me: neque
deſpicias me, Deus ſalutaris meus.

Quoniam pater meus & mater mea derelique-
runt me: Dominus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ; & dirige
me in ſemitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me:
quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui, &
mentita eſt iniquitas ſibi.

Credo videre bona Domini: in terrâ viventium.

Expecta Dominum, viriliter age; & confor-
tetur cor tuum, & ſuſtine Dominum.

AD te, Domine, clamabo Deus meus,
ne ſilcas a me: nequando taceas a me,
& aſſimilabor deſcendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ,
dum oro ad te: dum extollo manus meas ad
templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus; &
cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo:
mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum; & secundum
nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis:
redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini,
& in opera manuum ejus: destrues illos, &
non ædificabis eos.

Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vo-
cem deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus, & protector meus:
in ipso speravit cor meum & adjutus sum.

Et reffloruit caro mea; & ex voluntate mea
confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ; & protector
salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, & be-
nedic hæreditati tuæ; & rege eos, & extolle
illos, usque in æternum.

Pseaume 28.

Afferte Domino, filii Dei: afferte Do-
mino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & honorem; afferte
Domino gloriam nomini ejus: adorare Do-
minum in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis
intonuit: Dominus super aquas multas.

Vox
mag
Vox
fring
Et co
& di
Vox
vox
move
Vox
cond
glori
Dom
bit D
Dom
nus l

E
me.
Dom
nasti
Dom
salva
Psall
mem
Quo
volu
Ad v
tutin
Ego
mov

Vox Domini in virtute: vox Domini in
magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros; & con-
fringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Libani;
& dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis,
vox Domini concutientis desertum; & com-
movebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabit
condensa; & in templo ejus omnes dicent
gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit; & sede-
bit Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: Domi-
nus benedicet populo suo in pace.

Pſeume 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti
me; nec delectatisti inimicos meos super
me.

Domine, Deus meus, clamavi ad te; & sa-
nasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam:
salvasti me a descendantibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus; & confitemini
memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; & vita in
voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus; & ad ma-
tutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: non
movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua : præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me ; & factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo ; & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo : dum ascendo in corruptionem.

Numquid confitebitur tibi pulvis : aut annuntiabit veritatem tuam ?

Audivit Dominus, & misertus est mei : Deus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi ; conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitiâ ;

Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar : Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Psalme 30.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum : in justitiâ tuâ libera me.

Inclina ad me aurem tuam : accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii ; ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu ; & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi : quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum : redemisti me, Domine, Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates supervacue : ego autem in Domino speravi.

Exu

quo

vast

Nec

tuis

M

meu

Quo

mei

Infi

ossa

Sup

prob

noti

Qui

Obi

de :

Quo

com

ven

mar

Ego

Dei

Eri

a p

llu

vum

Do

eru

Mu

ver

abu

Exultabo, & lætabor in miſericordiã tuã: & quoniam reſpexiſti humilitatem meam, ſalvaſti de neceſſitatibus animam meam.

Nec concluſiſti me in manibus inimici: ſta-
tuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.

Miſerere mei, Domine, quoniam tribu-
lor: conturbatus eſt in irã oculus
meus, anima mea, & venter meus:

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni
mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea; &
oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum op-
probrium, & vicinis meis valde: & timor
notis meis.

Qui videbant me: foras fugerunt a me.

Oblivioni datus ſum tanquam mortuus a cor-
de: factus ſum tanquam vas perditum.

Quoniam audivi vituperationem multorum
cõmmorantium in circuitu: in eo dum con-
venirent ſimul adverſum me, accipere ani-
mam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperavi, Domine: dixi:
Deus meus es tu: in manibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum; &
a perſequentibus me.

Ilлуſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum: ſal-
vum me fac in miſericordiã tuã.

Domine, non confundar, quoniam invocavi te:
erubeſcant impii, & deducantur in infernum.

Multa ſiant labia dolofa: quæ loquuntur ad-
verſus juſtum iniquitatem, in ſuperbiã, & in
abuſione.

Quam magna, multitudo dulcedinis tuæ,
Domine: quam abscondisti timentibus
te!

Perfecisti eis qui sperant in te: in conspectu
filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito facie tuæ: a
conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradic-
tione linguarum.

Benedictus Dominus: quoniam mirificavit
misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: pro-
jectus sum a facie oculorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ: dum
clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus, quo-
niam veritatem requirerit Dominus; & retri-
buet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum:
omnes qui speratis in Domino.

Psalme 31.

BEati quorum remissæ sunt iniquitates
& quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus pec-
catum: nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea:
dum clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me
manus tua: conversus sum in ærumna mea,
dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci; & in-
justitiam meam non abscondi.

Dixi, confitebor adversum me injustitiam

me
pec
Pro
por
Ve
ad
Tu
circ
circ
Int
hac
me
No
non
In
ge
Mu
in
Læ
glo

E
Cor
dec
Car
ei i
Qu
ope
Dil
cor
Ver
oris

meam Domino; & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus; in tempore opportuno.

Verumtatem in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quæ gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus.

In chamo & fræno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, & exultate, iusti, & gloriamini, omnes recti corde.

Psalmus 32.

EXultate, iusti, in Domino: rectos decet collaudatio.

Constemini Domino in cithrâ: in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione:

Quia rectum est verbum Domini; & omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam & iudicium: misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cæli firmati sunt, & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregatis sicut in utre aquas maris: ponens in thesauris abyſſos.

Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium; reprobatur autem cogitationes populorum, & reprobatur consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

Beaata gens, cujus est Dominus Deus ejus: populus, quem elegit in hæreditatem sibi.

De cælo respexit Dominus: vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur Rex per multam virtutem; & gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum: & in eis qui sperant super misericordiam ejus.

Ut eruat a morte animas eorum; & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum quoniam adiutor & protector noster est.

Qui
mine
Fiat
quen

B
In D
man
Mag
mus
Exq
omni

Acce
vestra
Iste p
eum
yavit
Immi
tium
Gusta
nus:

Time
niam
Divi
tem I

V
Quis
dere
Prohi
ne lo

Quia in eo lætabitur cor noſtrum; & in nomine ſancto ejus ſperavimus.

Fiat miſericordia tua, Domine; ſuper nos, quemadmodum ſperavimus in te:

Pſeume 33.

Benedicam Dominum in omni tempore; ſemper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: audiant manſueti & lætentur.

Magnificate Dominum mecum; & exaltemus nomen ejus in ſiſipſum.

Exquiſivi Dominum, & exaudivit me; & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini; & facies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum; & de omnibus tribulationibus ejus ſalvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum; & eripiet eos.

Guſtate, & videte quoniam ſauvis eſt Dominus: beatus vir qui ſperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus; quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Divites eguerunt & eſurierunt: iquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite, filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo; & labia tuæ ne loquantur dolum.

Diverte a malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super justos; & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: ut perdat de terrâ memoriam eorum.

Clamaverunt justi; & Dominus exaudivit eos; & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde; & humiles spiritu salvebit.

Multæ tribulationes justorum; & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima; & qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Pſeume 34.

JUDICA, Domine, nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum; & exurge in adjutorium mihi.

Effunde frameam, & conclude adversus eos qui persequuntur me: dic animæ meæ, salus tua ego sum.

Confundantur & reveantur: quærentes animam meam.

Advertantur retrosum; & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti: & Angelus Domini coarctans eos,

Fiat
Ange
Quon
laque
mam
Venit
quam
queu
Anim
dele
Omni
lis tib
Eripit
egen
S
S i
Retra
tem a
Ego
bar. c
Hum
orati
Qua
sic c
tus s
Et a
cong
Dissi
me,
duer
Don
mea
mea

Fiat via illorum tenebræ, & lubricum; & Angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacuis exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit, apprehendat eum: & in laqueum cadet in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino; & delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi.

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: egenum & pauperem a diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui: quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, cum mihi molesti essent, inducbar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam; & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, & convenerunt: congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.

Domine, quando respicies: restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unquam meam.

Confitebor tibi in Eccleſiâ magnâ : in populo gravi laudabo te.

Non ſupergaudeant mihi qui aduerſantur mihi inique : qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur, & in iracundiâ terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt ſuper me os ſuum : dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi noſtri.

Vidiſti, Domine, ne ſileas : Domine, ne diſcedas a me.

EXurge, & intende iudicio meo: Deus meus & Dominus meus, in cauſam meam.

Judica me ſecundum juſtitiam tuam Domine Deus meus; & non ſupergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus ſuis: Euge, euge, animæ noſtræ: nec dicant: Devoravimus eum.

Erubeſcant & revercantur ſimul: qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſione & reverentiâ: qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtitiam meam; & dicant ſemper: magnificentetur Dominus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditabitur juſtitiam tuam, tota die laudem tuam.

Pſeume 35.

Dixit injuſtus, ut delinquat in ſemetipſo, non eſt timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolose egit in conſpectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas & dolus: noluit intelligere, ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni viæ non bonæ; malitiam autem non odivit.

Domine, in cælo misericordia tua, & veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus multa.

Homines & jumenta salvabis, Domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætede misericordiam tuam scientibus te, & justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ, & manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem; expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Pſeume 36.

NOli æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tanquam scenum velociter arescent: & quemadmodum olera herbarum cito decident.

Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, & pascaris in divitiis ejus.

Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, & ſpera in eo ;
& ipſe faciet.

Et educet quaſi lumen juſtitiam tuam, & ju-
dicium tuum tanquam meridiem : ſubditus
eſto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo qui proſperatur in viâ ſua,
in homine faciente injuſtitias.

Deſine ab irâ, & derelinque furorem : noli
æmulari, ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur :
ſuſtinentes autem Dominum, ipſe hæredita-
bunt terram.

Et adhuc puſillum, & non erit peccator ; &
quæres locum ejus, & non invenies.

Manſueti autem hæreditabunt terram, & de-
lectabuntur in multitudine pacis.

Obſervabit peccator juſtum, & ſtridebit ſuper
eum dentibus ſuis.

Dominus autem irridebit eum ; quoniam
proſpicit quod veniet dies ejus.

Gladium exaginaverunt peccatores, intende-
runt arcum ſuum.

Ut dejiciant pauperem & inopem, ut truci-
dent rectos corde.

Gladus eorum intret in corda ipſorum, &
arcus eorum confringatur.

Melius eſt modicum juſto, ſuper diviſias pec-
catorum multas ;

Quoniam brachia peccatorum conterentur :
confirmat autem juſtos Dominus.

Novit Dominus dies immaculatum : &
hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, & in

ſiel
per
Ini
erit
fun
Mu
aut
Qu
ma
Ap
& v
Cū
nus
Ju
der
To
illi
De
in
Qu
qu
Inj
Ju
tab
C
Le
pla
Co
tif
D
bl
tu

diebus famis ſaturabuntur; quia peccatoſes peribunt.

Inimici verò Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati, deficientes, quemadmodum fumus, deficient.

Mutuabitur peccator, & non ſolvet: juſtus autem miſeretur, & tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram; maledicentes autem ei diſperibunt.

Apud Dominum grefſus hominis dirigentur; & viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus ſupponit manum ſuam.

Junior ſui, etenim ſervi & non vidi juſtum dereliſtum; nec ſemen ejus quærens panem.

Tota die miſeretur & commodat; & ſemen illius in benedictione erit.

Declina a malo, & fac bonum; & inhabita in ſeculum ſeculi.

Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet ſanctos ſuos: in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur, & ſemen impiorum peribit. Juſti autem hæreditabunt terram, & inhabi-
tabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.

OS juſti meditabitur ſapientiam, & lingua ejus loquetur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipſius; & non ſupplantabuntur grefſus ejus.

Conſiderat peccator juſtum, & quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in malibus ejus, nec damnabit eum cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te, ut hæreditate capias terram: cum perierint peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: & quasiivi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem, quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem justorum a Domino, & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus, & salvabit eos, quia speraverunt in eo.

Pſeume 37.

Domine, ne in serore tuo arguas me, neque in irâ tuâ corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne meâ a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus grave, gravatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum & curvatus sum usque in finem: totâ die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis : rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum ; & gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea ; & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

A Mici mei, & proximi mei, adversum me appropinquaverunt & steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt ; & vim faciebant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates, & dolos tota dei meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine, speravi : tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi : nequando supergaudeant mihi inimici mei ; & dum commoventur pedes me super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum : & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt super me ; & multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Domine Deus meus : ne discesseris a me.

H

Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

Pſeume 38.

Dixi: custodiam vias meas, ut non delinquam in linguâ meâ.

Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me.

Obmutui & humiliatus sum, & silui a bonis; & dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione meâ exardescet ignis: locutus sum in linguâ meâ.

Notum fac mihi, Domine, finem meum, & numerum dierum meorum quis est; ut sciam quid cesit mihi.

Ece mensurabiles posuisti dies meos; & substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas; omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertransit homo, sed & frustra conturbatur.

Theſaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia meâ apud te est.

AB omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti.

Amove a me flagas tuas: a fortitudine manus tuæ ego defeci.

In increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut ara-

sea
turb
Exa
cati
me
Ne
& p
Ren
& a

E
Et
laci
Et
gre
Et
car
Vic
in
Be
& r
Mu
rab
qui
An
sup
Sa
ter
Ho
tu
In

eam animam ejus : verumtamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, & deprecationem meam : auribus percipe lacrymas meas.

Ne fileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrigerer, priusquam abeam ; & amplius non ero.

Psalmus 39.

EXpectans expectavi Dominum, & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas ; & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto facis.

Et statuit super petram pedes meos, & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt : & sperabunt in Domino.

Beatus vir cujus est nomen Domini spes ejus, & non respexit in vanitates, & insanias falsas. Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua ; & cogitationibus tuis, non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum : multiplicati sunt super numerum :

Sacrificium & oblationem noluisti ; aures autem perfecisti mihi.

Holocaustem & pro peccato non postulasti : tunc dixi, ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem

rom voluntatem tuam : Deus meus ; volui,
& legem tuam in medio cordis mei.

A Nuntiavi iustitiam tuam in Ecclesiâ
magnâ ; ecce labia mea non prohibebo,
Domine, tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo :
veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam & verita-
tem tuam a concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longe facias misera-
tiones tuas a me : misericordiâ tuâ & veritas
tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum
non est numerus ; comprehenderunt me ini-
quitates meæ, & non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei ;
cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me :
Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur & revereantur simul, qui quæ-
runt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsum & reverantur, qui
volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, qui di-
cunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quæren-
tes te : & dicant semper, magnificetur Do-
minus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum & pauper : Domi-
nus sollicitus est mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es : Deus
meus, ne tardaveris.

E
mi
Do
bea
um
Do
ris
infi
Eg
ma
Ini
mo
Et
tur
Eg
Ad
adv
Ve
me
refu
Ete
ede
sup
Tu
cita
In
nia
Me
& c
nu
Be
usq

BEatus qui intelligit super egenum & pauperem; in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terrâ, & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: universum stratam ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei; sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: quando morietur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras; & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum: constituerunt adversum me: numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, & ressuscita me; & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a seculo, & usque in seculum: fiat, fiat.

Quem admodum desiderat cervus ad fontes aquarum : ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum ; quando veniam, & apparebo ante faciem Dei. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi quotidie : ubi est Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam : quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis : sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea ; & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi ; salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est : propterea memor ero tui de terrâ Jordanis, & Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat ; in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui : super me transferunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam ; & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ : dicam Deo, susceptor meus es.

Quare oblitus es mei, & quare contristatus incedo : dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea : exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum
Deu
Qua
turb
Sper
salut

Ju
a
quo
Qui
repu
git
Emi
me
sanct
Et i
tific
Con
us :
con
Sper
salu

D
ope
tiqu
Ma
eos
Ne
& b

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est
Deus tuus :
Quare tristis es, anima mea : & quare con-
turbas me ?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi :
salutare vultus mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

Judica me, Deus, & discerne causam me-
am de gente non sanctâ : ab homine ini-
quo & doloso erue me ;
Quia tu es, Deus, fortitudo mea : quare me
repulisti ? & quare tristis incedo, dum affli-
git me inimicus ?
Emitte lucem tuam & veritatem tuam : ipsa
me deduxerunt, & adduxerunt in montem
sanctum tuum, & in tabernacula tua.
Et introibo ad altare Dei : ad Deum qui læ-
tificat juventutem meam.
Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus me-
us : quare tristis es, anima mea ? & quare
conturbas me ?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi ;
salutare vultus mei, & Deus meus.

Psalmus 43.

Deus, auribus nostris audivimus, patres
nostri annuntiaverunt nobis opus : quod
operatus es in diebus eorum, & in diebus an-
tiquis.
Manus tua gentes disperdidit, & plantasti
eos : affixisti populos, & expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederunt terram ;
& brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illu-
minatio vultus tui: quoniam complacuisti in
eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus: qui
mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu; &
in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo; & gladius
meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos, & odi-
entes nos confudisti.

IN Deo laudabimur tota die; & in nomine
tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos; &
non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros;
& qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escarum; & in
gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio; & non
fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: sub-
lannationem & derisum his qui sunt in circui-
tu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus: com-
motionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est; &
confusio faciei meae cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquentis: a facie
inimici & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos; nec obli-
visimus te; & inique non egimus in testamento
tuo.

Et non recessit retro cor nostrum; & declinasti semitas nostras a viâ tuâ.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis; & cooperuit nos umbra mortis.

SI obliti sumus nomen Dei nostri; & si expandimus manus nostras ad Deum alienum. Nonne Deus requireret ista: ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur totâ die: æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis, Domine: exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis: oblivisceris inopix nostræ & tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in terrâ venter noster.

Exurge, Domine, adjuva nos; & redime nos propter nomen tuum.

Pſeume 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.

Lingua mea: calamus scribæ velociter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum: diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus, in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum: Potentissime.

Specie tua & pulchritudine tuâ intende: prospere procede & regna.

Propter veritatem & mansuetudinem, & justitiam; & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent: in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi: virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, præ consortibus tuis.

Myrrha & gutta, & casia a vestimentis tuis, a donibus eburneis: ex quibus delectaverunt te filiæ Regum in honore tuo.

Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.

Audi, filia, & vide, & inclina aurem tuam; & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorum tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus: in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: proxima ejus efferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ & exultatione; adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui: in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum; & in seculum seculi.

L
nim
Pro
ra,
Son
turl
Flu
san
De
juv
Co
reg
Do
ter
Ve
pro
ad
Ar
ta
Va
exa
De
ter

C
Qu
ma
Su
ne
El
co

DEUS noster refugium: & virtus: adjutor
in tribulationibus quæ invenerunt nos
nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur ter-
ra, & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum: con-
turbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei:
sanctificavit tabernaculum suum Altiffimus.

Deus in medis ejus, non commovebitur: ad-
juvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt
regna: dedit vocem suam, mōta est terra.

Dominus virtutem nobiscum: susceptor nos-
ter Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit
prodigia super terram: auferens bella usque
ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma; & scu-
ta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus:
exaltabor in gentibus, & exaltabor in terrâ.

Dominus virtutem nobiscum: susceptor nos-
ter Deus Jacob.

Pſeume 46.

OMnes gentes, plaudite manibus: jubi-
late Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex
magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis; & gentes sub pedibus
nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam: speciem Ja-
cob quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilo, & Dominus in voce tubæ.

Pſallite Deo nostro, pſallite: pſallite Regi nostro, pſallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: pſallite ſapienter.

Regnabit Deus super gentes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham: quoniam Dii fortes terræ vehementer elevati ſunt.

Pſeume 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis: in civitate Dei noſtri in monte ſancto ejus.

Fundatur exultatione univerſæ terræ mons Sion: latera Aquilonis civitas Regis magni. Deus in domibus ejus cognoscetur: cum ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati ſunt: convenerunt in unum.

Ipsi videntes ſic admirati ſunt: conturbati ſunt, commoti ſunt.

Tremor apprehendit eos: ibi dolores ut parturientis.

In ſpiritu vehemēti: conteres naves Tharſis. Sicut audivimus, ſic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei noſtri: Deus fundavit eam in æternum.

Suſcepimus, Deus, miſericordiam tuam: in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtitia plena eſt dextera tua.

La
pre
Ci
nar
Por
bui
alte
Qu
nun
ſec

A
Qu
in t
Os
cor
Inc
rian
Cui
mei
Qu
dine
Fra
bie
Et
bor
No
tes
Sim
que
Et
nun

Lætetur mons Sion, & exultent filia: Judæ: propter judicia tua, Domine.

Circumdante Sion, & complectimini eam: narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus, & distribuite domos ejus: ut enarretis in progenie alterâ.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in seculum seculi: ipse reget nos in secula.

Psæume 48.

A Udite hæc, omnes gentes: auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ, & filii hominum, simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam; & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute suâ; & in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: & laborabit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens & stultus peribunt; & relinquent alienis divitias suas.

Et sepulchra eorum domus illorum in æternum; tabernacula eorum in progenie & pro-

genie: vocaverunt nomina sua in terris suis.
Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis; & postea in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino; & auxilium eorum veterascet in inferno: a gloriâ eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me.

NE timueris cum dives factus fuerit homo: & cum multiplicati fuerit gloria domus ejus.

Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendit cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vitâ ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum; & usque in æternum non videbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psæume 49.

DEus Deorum Dominus locutus est; & vocavit terram a solis ortu usque ad occasum.

Ex Sion species decoris ejus.

Deus manifeste veniet: Deus noster, & non silebit.

Ignis
cuitu
Advo
cerne
Cong
testar
Et an
am D
Audi
testifi
Non
auter
Non
de gr
Quo
jume
Cogn
do ag
Si es
orbis
Num
sang
Imm
tiffin
Et in
& ho
P
men
Tu
mon
Si vi
adult

Ignis in conspectu ejus exardescet; & in circuitu ejus tempeſtas valida.

Advocabit cælum deſurſum, & terram: diſcernere populum ſuum.

Congregate illi ſanctos ejus: qui ordinant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia.

Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus, quoniam Deus judex eſt.

Audi, populus meus, & loquar, Iſrael, & teſtificabor tibi: Deus; Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrificiis tuis arguam te: hinc locauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ ſunt omnes feræ ſylvarum: jumenta in montibus & boves.

Cognavi omnia volatilia cœli: & pulchritudo agri mecum eſt.

Si furiero, non dicam tibi: meus eſt enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum aut ſanguinem hircorum potabo?

Immola Deo ſacrificium laudis, & redde Altiffimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me,

Pſecutori autem dixit Deus: quare tu enarras juſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum?

Tu vero odiſti diſciplinam; & projeciſti ſermones meos retroſum.

Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitia, & lingua tua concinnabat dolos.

Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ, ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui.

Existimasti, inique, quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliuiscimini Deum; nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me; & illic inter, quo ostendam iili salutare Dei.

Pſeume 50.

Miserere mei, Deus: secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea; & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco; & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum; & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo & mundabor: lavabis me, & super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiā; & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor n
rectun

Ne p
sanctu

Redde
princi

Docet
conver

Libera
lutis n

am tu
Domini

nuntia
Quoni

que:
Sacrifi

contri
Benig

Sion:
Tunc

nes &
tare tu

QU

Tota
sicut r

Dilexi
quitat

Dilexi
gua d

Propt

Cor meum crea in me, Deus; & spiritum
rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tuâ; & Spiritum
sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiã salutaris tui; & spiritu
principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas; & impii ad te
convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus sa-
lutis meæ; & exultabit lingua mea justiti-
am tuam.

Domine, labia mea aperies; & os meum an-
nuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem uti-
que: holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus; cor
contritum & humiliatum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Domine, in bonâ voluntate tuâ
Sion: ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ oblati-
nes & holocausta: tunc imponent super al-
tare tuum vitulos.

Psalme 51.

Quid gloriaris in malitiã; qui potens es
in iniquitate?

Tota die injustitiam cogitavit lingua tua:
sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem: ini-
quitate magis, quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis: lin-
gua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem: evel-

let te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt iuſti, & timebunt, & ſuper eum ridebunt; & dicent: Ecce homo, qui non poſuit Deum adiutorem ſuum.

Sed ſperavit in multitudine divitiarum ſuarum: & prævaluit in vanitate ſua.

Ego autem ſicut oliſa fructifera in domo Dei: ſperavi in miſericordia Dei in æternum, & in ſeculum ſeculi.

Conſitebor tibi in ſeculum, quia feciſti; & expectabo nomen tuum, quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.

Pſeume 52.

Dixit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum.

Deus de cœlo, proſpexit ſuper filios hominum: ut videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes, qui operantur iniquitatem: qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus diſſipavit oſſa eorum qui hominibus placent: confuſi ſunt, quoniam Deus ſpexit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael: cum con-

verteri
tabit

Deus,
percipit
Quonia
& forte
propoſ
Ecce e
ſucepto
Averte
tuâ diſ
Volunt
mini tu
Quonia
& ſuper

EX
tende n
Contri
conturb
latione
Quonia
& in irâ
Cor me
mido m
Timor
texerunt

verterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: & in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam; & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; & Dominus succesor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis; & in veritate tuâ disperse illos.

Voluntarie sacrificabo tibi; & confitebor nomini tuo, Domine quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me; & super inimicos meos despexit oculus meus.

Psalmus 54.

Exaudi, Deus, orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione meâ; & conturbatus sum a voce inimici; & a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: & in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.

Et dixi : quis dabit mihi pennas ſicut colum-
bæ ; & volabo, & requieſcam.

Ecce elongavi fugiens ; & manſi in ſolitudine.
Expectabam eum qui ſalvum me fecit a pu-
ſillanimitate ſpiritus & tempeſtate.

Præcipita, Domine, divide linguas eorum ;
quoniam vidi iniquitatem & contradictionem
in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam ſuper muros
ejus iniquitas ; & labor in medio ejus ; &
iniuſtitia.

Et non defecit de plateis ejus uſura & dolus.
Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet mi-
hi : ſuſtinuiſſem utique.

Et ſi is qui oderat me, ſuper me magna lo-
cutus fuiſſet : abſcondiſſem me forſitan ab eo.
Tu vero, homo unanimis, Dux meus & no-
tus meus.

Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos : in
domo Dei ambulavimus cum conſenſu.

Veniat mors ſuper illos ; & descendant in
infernum viventes.

Quoniam nequitia in habitaculis eorum ;
in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi ; & Dominus
ſalva bit me.

VEſpere, & mane, & meridie narrabo &
annuntiabo ; & exaudiet vocem meam.
Redimet in pace animam meam ab his qui
appropinquant mihi : quoniam inter multos
erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos : qui eſt
ante ſecula.

Non
mue
retri
Con
ab in
Mol
ipſi
Jact
te es
oner
Tu
terit
Viri
dies

M
tribu
Con
quon
Ab
ſpera
In D
ravi
Tot
me o
Inha
meu
Sicu
lo ſa
Deu
laci
pron

Non est enim illis commutatio, & non timuerunt Deum: extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus; & approinquavit cor illius. Molliti sunt sermones ejus super oleum; & ipsi sunt jacula.

Jaeta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus.

Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te, Domine.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo; tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt & abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam: pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrimas meas in conspectu tuo, sicut & in promissione tua.

Tunc convertentur inimici mei retrosum ;
in quacumque die invocavero te.

Ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum : in Domino lauda-
bo sermonem.

In Deo speravi : non timebo quid faciat mi-
hi homo.

In me sunt, Deus, vota tua ; quæ reddam,
laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte,
& pedes meos de lapsu ; ut placeam coram
Deo in lumine viventium.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei, quon-
iam in te confidit anima mea.

Et in umbrâ alarum tuarum sperabo, donec
transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : Deum qui
benefecit mihi.

Misit de cœlo, & liberavit me : dedit in op-
probrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam & veritatem
suam ; & eripuit animam meam de medio
catularum leonum : dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma & sagit-
tæ : & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos, Deus ; & in omnem
terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis ; & incur-
vaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam ; & inci-
derunt in eam.

Para
um
Exu
cith
Con
mun
Quo
serio
Exa
terra

S
Eter
terra
Alie
ab u
Fur
ficut
Qua
vene
Deu
mol
Ad
rens
tur.
Sicu
dit i
Priu
num
Læ
man

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum : cantabo & psalmum dicam.

Exurge, gloria mea, exurge, psalterium & cithara : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : & psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua ; & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus ; & super omnem terram gloria tua.

Psalme 57.

SI vere utique justitiam loquimini, rectè judicate, filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini : in terrâ injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores a vulvâ, erraverunt ab utero : locuti sunt falsa.

Furor illis secundum similitudinem serpentis : sicut aspiciis surdæ, & obturantis aures suas ;

Quæ non exaudiet vocem incantantis, & venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens : intendit arcum suum donec infirmetur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : supercecidit ignis, & non viderunt solem.

Priusquam intelligerunt spinæ vestræ thammum : sicut viventes, sic in irâ absorbet eos.

Lætabitur justus, cum videret vindictam : manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo: si utique est fructus iusto
utique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimicis meis, Deus meus;
& ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem, & de
viris sanguinum salva me.

Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt
in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum,
Domine: sine iniquitate cucurri, & direxi.

Exurge in occursum meum & vide, & tu,
Domine Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: non
misereris omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam; & famem patientur
ut canes, & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labiis
eorum: quoniam quis audivit?

Et tu, Domine, deridebis eos: ad nihilum
deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia
Deus susceptor meus es: Deus meus, misericordia
ejus, praeveniet me.

DEus ostendit mihi super inimicos meos:
ne occidas eos, nequando obliviscatur
populi mei.

Disperge illos in virtute tua; & depone eos,
protector meus, Domine.

Delictum oris eorum, sermonem labiorum
ipsorum; & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione: in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus Dominabitur Jacob; & finium terræ.

Convertentur ad vesperam; & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam; & exaltabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus & refugium meum: in die tribulationis meæ.

Adjutor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

Pſaume 59.

DEus repulisti nos, & destruxisti nos: iratus es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam: magna contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: salvum fac dextram tuam, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: lætabor & partibor Sichimam, et convallem tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad; & meus est Manasses;

Ephraim fortitudo capitæ mei.

Juda Rex meus: Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam ?
quis deducet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos ? & non egredieris, Deus, in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem ; & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Pſaume 60.

EXaudi, Deus, deprecationem meam :
intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi, dum anxietur cor meum : in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula : protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam : dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies Regis adjicies : annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei : misericordiam & veritatem ejus quis requiret ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi : ut reddam vota mea de die in diem.

Pſaume 61.

Nonne Deo subjecta erit anima mea : ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus : susceptor meus, non movebor amplius.

Quo
uni
mac
Ver
pell
& c
Ver
quo
Qui
juto
In
aux
Spo
effu
juto
Ver
fili
van
No
con
app
Ser
qu
fer
op

I
pli
vi
Si
te

Quouſque irruitis in hominem? interficitis
univerſi vos tanquam perieti inclinato, &
maceriæ depulſæ.

Verumtamen pretium meum cogitaverunt re-
pellere; cucurri in ſiti: ore ſuo benedicebant,
& corde ſuo maledicebant.

Verumtamen Deo ſubjecta, eſto, anima mea,
quoniam ab ipſo patientia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvator meus: ad-
jutor meus non emigrabo.

In Deo ſalutare meum & gloria mea: Deus
auxilii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Sperate in eo, omnis congregatio populi;
effundite coram illo corda veſtra: Deus ad-
jutor noſter in æternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces
filii hominum in ſtateris, ut decipiant ipſi de
vanitate in idipſum.

Nolite ſperare in iniquitate, & rapinas nolite
concupiſcere: divitiæ ſi affluent, nolite cor
apponere.

Semel locutus eſt Deus; duo hæc audivi:
quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Domine, mi-
ſericordia: quia tu reddes unicuique juxta
opera ſua.

Pſeume 62.

DEus, Deus meus, ad te de luce vigilo.
Sicut in te anima mea, quam multi-
pliciter tibi caro mea: in terrâ deſertâ, & in-
viâ, & inaquoſâ.

Sic in ſancto apparui tibi, ut viderem virtu-
tem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vi-
tas, labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea; & in nomine
tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima
mea: & labius exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in
matutinis meditabor in te:

Quia fuisti adiutor meus; & in velamento
alarum tuarum exultabo.

Adhæsit anima mea post te: me suscepit dex-
tera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam:
introibunt in inferiora terræ.

Tragentur in manus gladii: partes vulpium
erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur
omnes qui jurant in eo, quia obstructum est
os loquentium iniqua.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, orationem meam cum de-
precor: a timore inimici eripe animam
meam.

Protexisti me a conventu malignantium: a
multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas:
intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent
in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, & non timebunt;
firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos: dix-
erunt, quis videbit eos?

Scr
tant
Acc
De
Sag
& in
Cor
tim
Et
inte
Læ
co;

T

Ex
ven
Ver
imp
Be
tab
Rep
est
Ex
niu
Pra
pot
fon
Tu
tan
&
vi
ca

Scrutati sunt iniquitates : defecerunt scrutantes scrutinyo.

Accedet homo ad cor altum ; & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum ; & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos ; & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei ; & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo ; & laudabuntur omnes recti corde.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion : & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam : ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos ; & impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti, & assumpsisti : inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ : sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus, salutaris noster : spes omnium finium terræ, & in mari longo.

Præparans montes in virtute tuâ, accinctus potentia : qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timebunt qui habitant terminos a signis tuis : exitus matutini & vespere delectabis.

Visitasti terram, & inebriasti eam : multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis : parasti cibum illorum, quoniam ita est præparatio ejus. Rivos ejus inebria, multiplica gemina ejus : in stillicidiis ejus lætabitur germinans. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ ; & campi tui replebuntur ubertate. Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ovium, & valles abundant frumento : clamabunt, etenim hymnum dicent.

Psalmus 65.

Jubilate Deo, omnis terra ; psalmum dicite nomini ejus : date gloriam laudi ejus. Dicite Deo : quam terribilia sunt opera tuæ, Domine in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra oderet te & psallat tibi, psalmum dicat nomini tuo.

Venite & videte opera Dei : terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede : ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute suâ in æternum ; oculi ejus super gentes respiciunt : qui exasperant, non exalcentur in semetipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum ; & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam ; & non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus : igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulati-

ones
per
Tra
isti
Intr
dant
Qua
os m
Hol
cent
Ven
tis
Ad
ling
Iniq
audi
Prop
depr
Ben
mea

D
& m
Ut
nibu
Con
tibi
Læt
cas
diri
Con
tibi

ones in dorſo noſtro : impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.

Tranſivimus per ignem & aquam ; & eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocauſtis, redam tibi vota mea.

Quæ diſtinxerunt labia mea, & locutum eſt os meum, in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum : offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes qui timeſtis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamavi, & exaltavi ſub linguâ meâ.

Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, & miſericordiam ſuam a me.

Pſeume 66.

DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis : illuminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereatur noſtri ;

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam, in omnibus gentibus ſalutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terrâ dirigis.

Confiteantur tibi populi, Deus, confiteantur tibi populi omnes : terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat
nos Deus; & metuant eum omnes fines terræ.

Pſaume 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus;
& fugiant, qui oderunt eum, a facie
ejus.

Sicut deficit fumus, deficient: sicut fluit cera
a facie ignis, sic pereant peccatores a facie
Dei.

Et justī epulentur, & exultent in conspectu
Dei, & delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, psalmum dicete nomini ejus:
iter facite ei qui ascendit super occasum.

Dominus nomen illi: exultate in conspectu
ejus.

Turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum,
& judicis vidua.

Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare
facit unius moris in domo.

Qui educit vincetos in fortitudine, similiter
eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi
tui, cum pertransires in deserto.

Terra mota est: etenim cœli distillaverunt
a facie Dei Sinai, a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hæ-
reditati tuæ: & infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in eâ: parasti in
dulcedine tuâ pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus,
virtute multa.

Rex virtutum dilecti, dilecti; & ſpeciei do-
mus dividere ſpolia.

Si dormiatis inter mediōs clerōs, pennæ co-
lumbæ deargentatæ; & poſteriora dorſi ejus
in pallore auri.

Dum diſcernit Cœleſtis Reges ſuper eam,
nive dealbábuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; mons coagula-
tus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpiciamini montes coagulatos?
mons in quo beneplacitum eſt Deo habitare

in eo: etenim Dominus habitabit in ſinem.

Currus Dei decem millibus multiplex, mil-
lia lætantium: Dominus in eis, in Sina, in
ſancto.

Ascendiſti in altum, cepiſti captivitatem:
accepſti dona in hominibus.

Etenim non credentes, inhabitare Dominum
Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: proſpe-
rum iter faciet nobis Deus ſalutarium noſtro-
rum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi: & Do-
mini, Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimi-
corum ſuorum, verticem capilli per amblan-
tium in delictis ſuis.

Dixit Dominus: ex Baſan convertam, con-
vertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuas in ſanguine, lingua
canum tuorum ex inimicis ad ipſo.

Viderunt ingreſſus tuos, Deus; ingreſſus
Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Præuenerunt principes conjuncti pſallenti-
bus, in medio iuuenularum tympaniſtra-
rum.

IN Eccleſiis benedicite Deo Domino, de
fontibus Iſrael.

Ibi Benjamin adoleſcentulus, in mentis ex-
ceſſu.

Principes Juda, duces eorum: principes Za-
bulon, principes Nephthali.

Manda, Deus, virtuti tuæ: confirma hoc,
Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jeruſalem, tibi offerent Re-
ges munera.

Incrêpa feras arundinis, congregatio tauro-
rum in vaccis populcrum, ut excludant eos
qui probati ſunt argento.

Diſſipa gentes quæ bella volunt: venient le-
gati ex Ægypto; Æthiopia præueniet ma-
nus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: pſallite Domi-
no.

Pſallite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli,
ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtutis: date
gloriam Deo.

Super Iſrael magnificentia ejus, & virtus ejus
in nubibus.

Mirabilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael
iſe dabit virtutem & fortitudinem plebi ſuæ:
benedictus Deus.

S
Infix
ſtanc
Veni
merſi
Labo
meæ
Deu
Mul
qui
Con
ci m
bam
Deu
mea
Nra
mine
Non
te,
Quo
oper
Ext
regr
Quo
opp
per
Et
tum
Et
tus
Ad

Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. Infixus sum in limo profundi, & non est substantia.

Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.

Laboravi clamans, rauræ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui, tunc exolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me, qui quærunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filiis matris meæ.

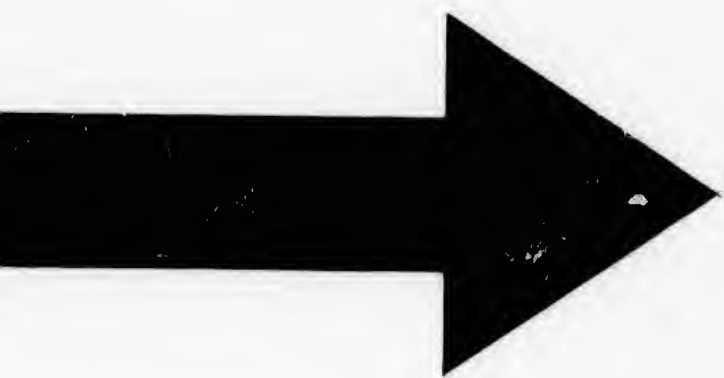
Quoniam zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

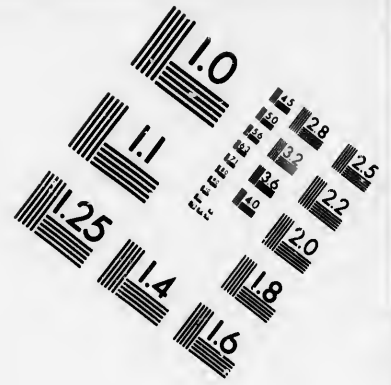
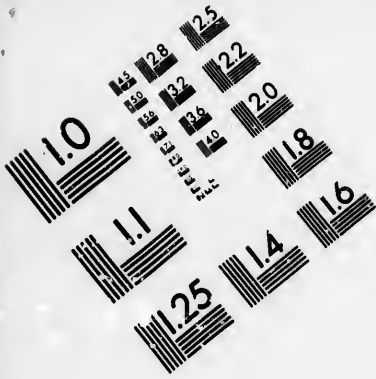
Et operui in ieiunio animam meam, & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.

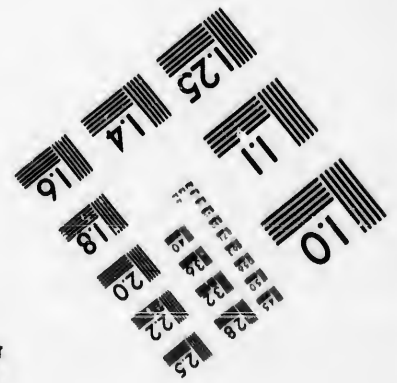
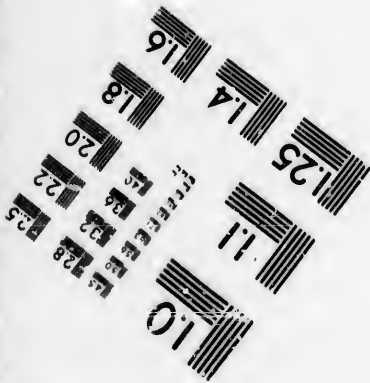
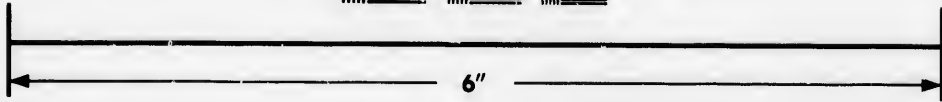
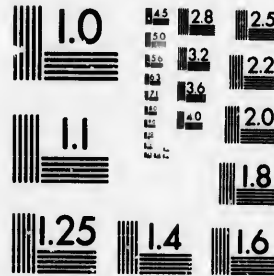
Adversum me loquebantur qui sedebant in

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
1.5 2.8 2.5
2.0 2.2
2.5 3.2
3.6 4.0
4.5 5.0
5.6 6.3
7.1 8.0
9.0 10.0
11.2 12.5
14.0 16.0
18.0 20.0
22.5 25.0
28.0 31.5
36.0 40.0
45.0 50.0
56.0 63.0
71.0 80.0
90.0 100.0

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

portâ, & in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te, Domine: tempus beneplaciti, Deus.

In multitudine misericordiarum tuarum, exaudi me, in veritate salutis tuarum.

Eripe me de luto, ut non infigar; libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquarum, neque absorbeat me profundum, neque urgeat super me puteus os suum.

EXaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende anime mee, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, & confusionem meam; & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, & miseria.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; & qui consolaretur, & non inveni.

Et dederunt in escam meam fel; & in siti meâ potaverunt me aceto.

Viat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributiones, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant; & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam; & furor irarum tuarum comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta, & tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt, & super dolorum vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum; & non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium, & cum justis non scribantur.

EGO sum pauper & dolens: salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico, & magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & lætentur; quærite Deum & vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, & ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in eâ.

Psalmus 69.

DEUS, in adjutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina. Confundantur & revereantur, qui quærunt animam meam.

Avertantur retro sum, & erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultant & lætentur in te omnes qui quærent te, & dicant semper;

Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus & pauper sum; Deus, adjuva me.

Adjutor meus & liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

Pſaume 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum: in iustitiâ tuâ libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine:

Domine, spes mea a juventute meâ,

In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris meæ tu es: protector meus; in te cantatio mea semper.

Tanquam prodigium factus sum multis, & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ diæ magnitudinem tuam.

Ne proicias me in tempore senectutis: cum
defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi, & qui cus-
todiebant animam meam, consilium fecerunt
in unum.

Dicentes: Deus dereliquit eum, persequi-
mini, & comprehendite eum, qui non est qui
eripiat.

Deus, ne elongeris a me: Deus meus in au-
xilium meum respice.

Confundantur & deficiant detrahentes animæ
meæ: operiantur confusione & pudore qui
quærent mala mihi.

Ego autem semper sperabo, & adjiciam super
omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit justitiam tuam,
totâ die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo
in potentias Domini: Domine, memorabor
justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me a juventute meâ: & usque
nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam & senium: Deus, ne
derelinquas me.

Donec annuntiam brachium tuum, genera-
tioni omni quæ ventura est:

Potentiam tuam & justitiam tuam, Deus,
usque in altissima quæ fecisti magna: De-
us, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas
& malas? & conversus, vivificasti me, & de
abyssis terræ iterum reduxisti me.

Multiplicasti magnificentiam tuam; & confusus, consolatus es me,

Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus: psalliam tibi in citharâ, Sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: & anima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditabitur justitiam tuam, cum confusi & reveriti fuerint qui quærent mala mihi,

Pſeume 71.

Deus, iudicium tuum Regi da, & justitiam tuam filio Regis.

Judicare populum tuum in justitiâ, & pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo, & colles, justitiam.

Judicabit pauperes populi, & salvos faciet filios pauperum, & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, & ante lunam, in generatione & generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis, donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare, & a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes, & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & insulæ munera offerent: Reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes Reges terræ: omnes gentes servient ei.

per
Pa
fal
Ex
& l
Et
ad
Et
mo
fru
foer
Sit
sole
Et
om
Ber
mir
Et
nun
ra :
C
Me
fi su
Qui
vide
Qui
man
In l
nibu
Ideo
rate

Quia liberabit pauperem a potente, & pauperem cui non erat adiutor.

Parcet pauperi & inopi; & animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum; & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terrâ in summis montium; super extolletur super Libanum fructus ejus; & florebut de civitate sicut foenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in secula: ante solem permanet nomen ejus.

Et benedictum in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum, & replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus, his qui recto sunt corde?

Mei autem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei;

Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum, & firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia; operati sunt iniquitate & impietate suâ.

N

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum, & lingua eorum transivit in terrâ.

Ideo convertetur populus meus hæc; & dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus? & si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causâ justificavi cor meum; & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellatus totâ die, & castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc: labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei, & intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis, deiecisti eos dum allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt; perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine: in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt, & ego ad nihilum reductus sum, & nescivi.

Ut
sen
T
me
Qu
vol
De
dis
Qu
per
Mi
ne
Ut
por

U
Me
sed
Re
on
Le
ne
san
Et
sol
Po
rur
Qu
jan
jcc

Ut jumentum factus sum apud te; & ego
semper tecum.

Tenuisti (Domine) manum dexteram
meam, & in voluntate tuâ deduxisti
me, & cum gloriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? & a te quid
volui super terram?

Defecit caro mea & cor meum: Deus cor-
dis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se a te, peribunt;
perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, po-
nere in Domino Deo spem meam;

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in
portis filiæ Sion.

Psaeume 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem? ira-
tus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.
Memor esto congregationis tuæ, quam pos-
sedisti ab initio.

Redimisti yirgam hæreditatis tuæ: mons Si-
on, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in fi-
nem: quanta malignatus est inimicus in
sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio
solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa; & non cognove-
runt, sicut in exitu super summum.

Quasi in silvâ lignorum securibus exciderunt
ianuas ejus in idipsum: in securi & ascia de-
jecerunt eam.

Incenderunt igni ſanctuarium tuum : in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde ſuo cognatio eorum ſimul : Quiſcere faciamus omnes dies feſtos Dei a terra.

Signa noſtra non vidimus : jam non eſt propheta : & nos non cognoscet amplius.

USquequo, Deus, improperebit inimicus ? irrat aduerſarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam & dexteram tuam, de medio ſinu tuo in finem ?

Deus autem, Rex noſter ante ſecula, operatus eſt ſalutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tuâ mare : & conturbasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis : dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes ; tu ſiccasti fluvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox : tu fabricatus eſt auroram & ſolem.

Tu feciſti omnes terminos terræ : reſtatem & ver, tu plasmasti ea.

Memor eſto hujus, inimicus improperebit Domino ; & populus inſipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas beſtiis animas conſitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne obliſcaris in finem.

Respice in teſtamentum tuum ; quia repleti ſunt, qui obſcurati ſunt terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam tuam : memos esto improperiorum tuorum, eorum que ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

Pſeume 74.

Confitebimur tibi, Deus; confitebimur, & invocabimus nomen tuum : narrabimus mirabilia tua.

Cum accepero tempus, ego justitias judicabo. Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in eâ : ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique agere : & delinquentibus : Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum : nolite loqui adversus Deum iniquitatem ;

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus.

Quoniam Deus Judex est, hunc humiliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Domini, vini meri plenus mixto ; inclinavit ex hoc in hoc.

Verumtamen sœx ejus non est exinanita : bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in seculum ; cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam ; & exaltabuntur cornua justii.

Pſeume 75.

Notus in Judeâ Deus : in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, & habitatio
ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gla-
dium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æter-
nis turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum; & nihil inveni-
erunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, dormita-
verunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc
ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra tre-
muit & quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus; ut salvos
faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi;
& reliquæ cogitationis diem festum agent
tibi.

Vovete, & reddite Domino Deo vestro, om-
nes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili, & ei qui aufert spiritum princi-
pum; terribili apud Reges terræ.

Voce meâ ad Dominum clamavi, voce
meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi,
manibus meis nocte contra eum: & non
sum deceptus.

Renuit consolari anima mea; memor fuit
Dei, & delectatus sum & exercitatus sum;
& defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigiliis oculi mei; turbatus
sum, & non sunt locutus.

Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; & exercitabar, & ſcopebam, ſpiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet ut complacitior ſit adhuc?

Aut in ſinem miſericordiam ſuam abſcindet, a generatione in generationem?

Aut oblivſcetur miſereri Deus? aut continebit in irâ ſuâ miſericordias ſuas?

Et dixi: nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ excelfi.

Pſeume 76.

Memor fui operum Domini quia memor ero ab initio mirabilium tuorum:

Et meditabor in omnibus operibus tuis, & in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

Tu es Deus, qui facis mirabilia, notam feciſti in populis virtutem tuam.

Redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob & Joſeph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt; & turbatæ ſunt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tranſeunt; vox tonitruui tui in rotâ.

Illuxerunt coruſcationes tuæ orbi terræ; commota eſt, & contremuit terra.

In mari via tua, & ſemitæ tuæ in aquis multis; & veſtigia tua, non cognoscuntur.

Deduxiſti ſicut oves populum tuum, in manu Moyſi & Aron.

Pſaume 77.

ATendite, popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propoſitiones ab initio.

Quanta audivimus, & cognovimus ea, & patres noſtri narraverunt nobis.

Non ſunt occultata a filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus, & mirabilia ejus que fecit.

Et ſuſcitavit testimonium in Jacob: & legem poſuit in Iſrael.

Quanta mandavit patribus noſtris, nota facere ea filiis ſuis; ut cognoscat generatio altera, Filii qui naſcentur & exurgent, & narrabunt filiis ſuis.

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliſcantur operum Dei, & mandata ejus exquirant.

Ne ſiant ſicut patres eorum, generatio prava & exasperans:

Generatio quæ non direxit cor ſuum, & non eſt creditus cum Deo ſpiritus ejus.

Filli Ephrem intendentes & mittentes arcum, converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodierunt teſtamentum Dei, & in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliſi ſunt benefactorum ejus, & mirabilium ejus que oſtendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Taneos.

Interruptit mare, & perduxit eos, & statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei, & totâ nocte in illuminatione ignis.

Interruptit petram in eremo, & adaquavit eos velut in abyſſo multâ.

Et eduxit aquam de petrâ, & deduxit tanquam flumina aquas.

Et zpposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt.

Numquid & panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, & distulit: & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel; Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus.

Et mandavit nubibus desuper, & januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, & panem cœli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

TRanstulit (Dominus) Austrum de cœlo, & induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, & sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, & electos Israel impedivit:

In omnibus his peccaverunt adhuc; & non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, & anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, querebant eum; & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum, & Deus excelsus Redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, & linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipsæ autem est misericors, & propitiuſ fiet peccatis eorum, & non disperdet eos.

A Bundavit (Dominus) ut averteret iram suam, & non accendit omnem iram suam.

Et recordatus est quia caro sunt, spiritus vādēns, & non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto? in iram concitaverunt eum in iniquoſo?

Et
fan
Non
dem
Sicu
sua
Et
imb
Mis
& r
Et
eoru
Et
ros
Et
fess
Mi
nat
sion
Via
mo
mo
Et
gy
ber
A
in
Et
ini
Et
mo

Et conuerſi ſunt, & tentaverunt Deum; & ſanctum Iſrael exacerbaverunt.

Non ſunt recordati manus ejus, die quâ redemit eos de manu tribulantis:

Sicut poſuit in Ægypto ſigna ſua, & prodigia ſua in campo Taneos.

Et convertit in ſanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

Miſit in eos; cœnomyiam, & comedit eos; & ranam; & diſperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum, & labores eorum locuſtæ.

Et occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini jumenta eorum, & poſſeſſionem eorum igni.

Miſit in eos iram indignationis ſuæ; indignationem, & iram, & tribulationem; immiſſiones per Angelos malos.

Viam fecit ſemitæ iræ ſuæ, non pepercit a morte animabus eorum, & jumenta eorum a morte concluſit.

Et percuffit omne primogenitum in terra Ægypti, primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Aſtulit (Dominus) ſicut oves populum ſuum, & preduxit eos tanquam gregem in deſerto.

Et induxit eos in ſpe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificationis ſuæ, montem quem acquiſiuit dextera ejus.

Et eiecit a facie eorum gentes; & forte di-
ſit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum, tri-
bus Iſrael.

Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum ex-
celſum; & testimonia ejus non cuſtodierunt.

Et averterunt ſe, & non ſervaverunt pactum:
quemadmodum patres eorum, converſi ſunt
in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus ſuis,
& in ſculptilibus ſuis ad æmulationem eum
provocaverunt.

Audivit Deus, & ſprevit, & ad nihilum re-
degit valde Iſrael.

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum
ſuum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum,
& pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et concluſit in gladio populum ſuum, & hæ-
reditatem ſuam ſprevit.

Juvenes eorum comedit ignis, & virgines e-
orum non ſunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, & vi-
duæ eorum non plorabantur.

EXcitatus eſt tanquam dormiens Domi-
nus, tanquam potens crapulatus a vino.

Et percuffit inimicos ſuos in poſteriora: op-
probrium ſempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joſeph, & tribum
Ephraim non elegit;

Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem
dilexit:

Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum, in terrâ quam fundavit in secula :

Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium.

De post foetantes accepit eum, pascere Jacob servum suum, & Israel hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui, & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Pseaume 78.

DEus, venerunt gentes in hæreditatem tuam : polluerunt templum sanctum tuum : posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum escas volatilibus cœli : carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam in circuitu Jerusalem, & non erat qui sepe- liret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris, sub- sannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Domine, irasceris in finem ? ac- cendetur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non no- verunt, & in regna quæ nomen tuum invo- caverunt ;

Quia comederunt Jacob, & locum ejus de- solaverunt.

Ne memineris iniquitatem nostrarum anti- quarum : cito anticipent nos misericordia tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutaris noster ; & prop-

ter gloriam nominis tui, Domine, libera nos.
Et propitius esto peccatis nostris, propter
nomen tuum :

Ne forte dicant in gentibus : Ubi est Deus
eorum ?

Et innotescat in nationibus coram oculis nos-
tris ; ultio sanguinis servorum tuorum qui
effusus est.

Introeat in conspectu tuo, gemitus compedi-
torum.

Secundum magnitudinem brachii tui, posside
filios mortificatorum ;

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu
eorum ; improprium ipsorum, quod expro-
braverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ,
confitebimur tibi in seculum.

In generationem & generationem, annuntia-
bimus laudem tuam.

Pſeume 79.

Qui regis Israel, intende ; qui deducis
velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, manifestare co-
ram Ephraim, Benjamin & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni, ut salvos
facias nos.

Deus, converte nos, & ostende faciem tuam,
& salvi erimus.

Domine Deus virtutum, quousque irasceris
super orationem servi tui ?

Cibabis nos pane lacrymarum, & potum da-
bis nobis in lacrymis in mensurâ.

Posu-
tris ;

Deu-
ciem

(**L**

Dux-
tasti

Ope-
cedi

Ext-
que

Ut c-
mia

Ext-
feru

Deu-
& v

Et
& s

Ince-
vul

Fia-
sup

Et
non

Do-
oste

H

Su-
teri

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris ; inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum, converte nos, & ostende faciem tuam ; & salvi erimus.

(**D**omine) vineam de Ægypto tranſtulisti : Ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus : plantasti radices ejus, & implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare ; & usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti paceriam ejus ; & vindemiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ?

Exterminavit eam aper de silvâ, & singularis ferus depaſtus est eam.

Deus virtutum, convertere : respice de cœlo, & vide, & visita vineam tuam.

Et perſice eam quam plantavit dextera tua, & super filium hominis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa : ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, & super filium hominis quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te : vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum, converte nos, & ostende faciem tuam ; & salvi erimus.

Pſeume 80.

EXultate Deo adjutori nostro : jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, & date tympanum, psalterium jucundum cum citharâ.

Buccinate in neomeniâ tubâ, in insigni die
solemnitatis veſtræ.

Quia præceptum in Iſrael eſt, & iudicium
Deo Jacob.

Teſtimonium in Joſeph poſuit illud, cum
exiret de terrâ Ægypti: linguam quam non
noverat audivit.

Divertit ab oneribus dorfum ejus: manus
ejus in cophino ſervierunt.

In tribulatione invocaſti me, & liberaſti te:
exaudiſti te in abſcondito tempeſtatis: probavi
te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, & confeſabor te; Iſ-
rael, ſi audieris: & erit in te Deus re-
cens, neque adorabis Deum alienum.

Ego enim ſum Dominus Deus tuus, qui e-
dixi te de terrâ Ægypti: dilata os tuum &
implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam;
& Iſrael non intendit mihi.

Et dimiſi eos ſecundum deſideria cordis eorum:
ibunt in adinventionibus ſuis.

Si populus meus audiſſet me; Iſrael ſi in viis
meis ambulafſet.

Pronihilo forſitan inimicos eorum humiliafſem,
& ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimici Domini mentiti ſunt ei; & erit tem-
pus eorum in ſecula.

Et cibavit eos ex adipe frumenti; & de petrâ
melle ſaturavit eos.

Pſeume 81.

Deus ſtetit in ſynagogâ deorum: in me-
dio autem deos dijudicat.

Uſque
cator
Judic
peren
Eripi
cator
Nefe
ambu
terra
Ego
Vos
unus
Surg
hære

D
Quo
oder
Sup
um,
Dix
gen
tra.
Qu
adv
nac
Me
An
run
Et
ad

Uſquequo iudicatis iniquitatem, & facies pec-
catorum ſumitis?

Judicate egeno & pupillo: humilem & pau-
perem iuſtificate.

Eripite pauperem; & egenum de manu pec-
catoris liberate.

Neſcierunt, neque intellexerunt, in tenebris
ambulant: movebuntur omnia fundamenta
terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, & Filii Excelsi omnes.

Vos autem ſicut homines moriemini, & ſicut
unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, iudica terram; quoniam tu
hæreditabis in omnibus gentibus.

Pſaume 82.

DEus, quis ſimilis erit tibi? ne taceas,
neque compeſcaris, Deus:

Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt; & qui
oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt conſili-
um, & cogitaverunt adverſus ſanctos tuos.

Dixerunt; Venite, & diſperdamus eos de
gente; & non memoretur nomen Iſrael ul-
tra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: ſimul
adverſum te teſtamentum diſpoſuerunt taber-
nacula Idumæorum & Iſmahelitæ.

Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, &
Amalec; alienigenæ cum habitantibus Ty-
rum.

Etenim Aſſur venit cum illis; facti ſunt in
adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Midjan; & Sifaræ, sicut Iabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor; facti sunt ut sterco terræ.

Pone Principes eorum, sicut Oreb, & Zeb, & Zebee, & Salmana;

Omnes principes eorum, qui dixerunt: Hæreditate possideamus sanctuarium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, & sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit silvam, & sicut flamma comburens montes;

Ita persequeris illos in tempestate tua, & in irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominiâ; & quærent nomen tuum, Domine.

Erubescant & conturbentur in seculum seculi; & confundantur, & pereant:

Et cognoscant quia nomen tibi, Dominus; tu solus Altissimus in omni terrâ.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine, virtutum, Rex meus & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine! in secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir cujus est auxilium abs te: ascen-

sione
maru
Eten
de vi
rum
Don
mea
Prot
facie
Qui
mill
Eleg
qua
Qui
us;
No
cen
spe

E
Re
om
Mi
inc
Co
ver
N
ex
ti
D
tu

fiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacry-
marum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſtator : ibunt
de virtute in virtutem : videbitur Deus deo-
rum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem
meam : auribus percipe, Deus Jacob.

Proteſtor noſter, aſpice, Deus, & respice in
faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies una in atriis tuis, ſuper
millia,

Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei, magis
quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia miſericordiam & veritatem diligit De-
us ; gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in inno-
centiâ : Domine virtutum, beatus homo qui
ſperat in te.

Pſeume 84.

Benedixiſti, Domine, terram tuam : aver-
tiſti captivitatem Jacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuæ : operuiſti
omnia peccata eorum.

Mitigaſti omnem iram tuam : avertiſti ab irâ
indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, ſalutaris noſter, & a-
verte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis ? aut
extendes iram tuam a generatione in genera-
tionem ?

Deus, tu converſus vivificabis nos ; & plebs
tua lætabitur in te.

Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam, & ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur, in me Dominus Deus; quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui converſantur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum ſalutare ipſius, ut inhabitet gloria in terrâ noſtrâ.

Miſericordia & veritas obviaverunt ſibi: juſtitia et pax oſculatæ ſunt.

Veritas de terrâ orta eſt, & juſtitia de cœlo proſpexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtitia ante eum ambulabit, & ponet in viâ grefſus ſuos.

Pſeume 85.

INclina, Domine, aurem tuam, & exaudi me; quoniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die: lætifica animam ſervi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, ſuavis & mitis: & multæ miſericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudiſti me.

Non
eſt ſe
Omn
& ad
cabu
Quo
tu es

D
meu
Con
to co
zter
Qui
& ex
Deu
nag
am
ſuo.
Et
cor
rax
Re
tuu
tua
Fac
qui
tu,
me

H
ni

Non est similis tui in diis, Domine; & non est secundum opera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, venient & adorabunt coram te, Domine, & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

DEduc me, Domine, in viâ tuâ, & ingrediar in veritate tuâ: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me, & eruisti animam meam ex inferno inferiori. Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quesierunt animam meam; & non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine, Deus miserator & misericors: patiens, & multæ misericordiæ: & verax.

Respice in me, & miserere mei: da imperium tuum puero tuo, & saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur; quoniam tu, Domine, adiuuisti me, & consolatus es me.

Psaume 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob,

Glorioſa dicta ſunt de te, civitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylonis, ſcientium
me.

Ecce alienigenæ & Tyrus, & populus Æthi-
opum; hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus
eſt in eâ: & ipſe fundavit eam Altiffimus?

Dominus narrabit in ſcripturis populorum &
principum, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio eſt in te.

Pſeume 87.

Domine Deus ſalutis meæ, in die clama-
vi & nocte coram te.

Intra in conſpectu tuo oratio mea: inclina
aurem tuam ad precem meam;

Quia repleta eſt malis anima mea, & vita
mea inferno appropinquavit.

Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in la-
cum: factus ſum ſicut homo ſine adiutorio,
inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulcris, quo-
rum non eſt memor amplius, & ipſi de manu
tuâ repulſi ſunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebroſis,
& in umbrâ mortis.

Super me confirmatus eſt furor tuus, & om-
nes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longe feciſti notos meos a me: posuerunt
me abominationem ſibi.

Traditus ſum, & non egrediebar: oculi mei
languerunt præ inopiâ.

Clamavi ad te, Domine, totâ die: expandi
ad te manus meas.

Nun
dici
Nun
cord
Nun
tua,
Et
orati
Ut
aver
Pau
mea
con
In
con
Circ
cum
Elo
tos

N
In
bo
Q
æd
tu
D
D
U
&
ſe
C

Numquid mortuis facies mirabilia? aut medici ſuſcitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in ſepulcro miſericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, & juſtitia tua in terrâ oblivionis?

Et ego ad te, Domine; clamavi, & mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: avertis faciem tuam a me?

Pauper ſum ego, & in laboribus a juventute mea: exaltatus autem, humiliatus ſum & conturbatus.

In me tranſierunt iræ tuæ; & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me ſicut aqua totâ die; circumdederunt me ſimul.

Elongaſti a me amicum & proximum, & notos meos a miſeriâ.

Pſeume 88.

Miſericordias Domini, in æternum cantabo.

In generationem & generationem, annuntiabo veritatem tuam in ore meo;

Quoniam dixiſti: in æternum miſericordia ædificabitur in cœlis; præparabitur veritas tua in eis.

Diſpoſui teſtamentum electis meis; juravi David ſervo meo:

Uſque in æternum præparabo ſemen tuum; & ædificabo in generationem & generationem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine;

etenim veritatem tuam in eccleſiâ ſanctorum;
 Quoniam quis in nubibus æquabitur Domi-
 no? ſimilis erit Deo in filiis Dei?

Deus qui glorificatur in concilio ſanctorum;
 magnus & terribilis ſuper omnes qui in cir-
 cuitu ejus ſunt.

Domine Deus virtutum, quis ſimilis tibi?
 potens es, Domine, & veritas tua in circuitu
 tuo.

Tu dominaris poteſtati maris, motum autem
 fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti, ſicut vulneratum, ſuperbum:
 in brachio virtutis tuæ diſperſiſti inimicos
 ſuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terrâ: orbem ter-
 ræ & plenitudinem ejus tu fundasti;

Aquilonem & mare tu creasti: Thabor &
 Hermon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentiâ: firmetur ma-
 nus tua, & exaltetur dextera tua.

Juſtitia & judicium præparatio ſedis tuæ:
 miſericordia & veritas præcedent faciem tuam.

BEatus populus qui ſcit jubilationem: Do-
 mine, in lumine vultus tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt tota die, & in
 juſtitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es, & in
 beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum.

Quia Domini eſt aſſumptio noſtra, & ſancti
 Iſrael regis noſtri.

Tunc locutus es in viſione ſanctis tuis, &
 dixiſti: Peſui adjutorium in potente, & ex-
 altavi electum de plebe meâ,

In-
 me-
 Ma-
 um-
 Nil-
 qui-
 Et-
 odi-
 Et-
 & i-
 Et-
 nib-
 Ipſ-
 me-
 Et-
 ſun-
 In-
 & i-
 Et-
 th-
 Si-
 & i-
 Si-
 ma-
 V-
 ve-
 M-
 ab-
 N-
 q-
 C-
 A-

Inveni David ſervum meum : oleo ſancto
meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, & brachi-
um meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo ; & filius ini-
quitate non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipſius inimicos ejus, &
odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea & miſericordia mea cum ipſo,
& in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, & in flumi-
nibus dexteram ejus.

Ipſe invocabit me : Pater meus eſt tu, Deus
meus, & ſuſceptor ſalutis mee.

Et ego primogenitum ponam illum, excel-
ſum præ regibus terræ.

In æternum ſervabo illi miſericordiam meam,
& teſtamentum meum fidele ipſi ?

Et ponam in ſeculum ſeculi ſemem ejus, &
thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam
& in judiciis meis non ambulaverint.

Si juſticias meas profanaverint, & mandata
mea non cuſtodierint.

Viſitabo in virgâ iniquitates eorum, & in
verberibus peccata eorum.

Miſericordiam autem meam non diſpergam
ab eo, neque nocebo in veritate meâ.

Neque profanabo teſtamentum meum ; &
quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in ſancto meo, ſi David men-
tiar.

Semen ejus in æternum manebit; & thronus ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum, & testis in cœlo fidelis.

Tu vero repulisti & dispexisti, distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui; profanisti in terrâ sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus, & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione, & sedem ejus in terram collidisti.

Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.

Usquequo, Domine, avertis in finem? exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: numquid enim vane constituisti omnes filios hominum.

Quis est homo qui vivet, & non videbit mortem? Eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine, sicut jurasti David in veritate tuâ.

Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo, multarum gentium?

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine,

quo
ti t
Ben

L
Pri
ter
tu
Ne
xist
Qu
qu
in
Qu
M
tra
Q
tu
Pe
se
Q
ira
m
D
a
a
E
C
P

quod exprobraverunt, commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

Psalmus 89.

Domine, refugium factus es nobis, a generatione in generationem.

Priusquam montes fierunt, aut formaretur terra & orbis; a seculo & usque in seculum tu es Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem; & dixisti: Convertimini filii hominum.

Quoniam nullo anni ante oculos tuos, tanquam dies hesternæ quæ præterit, & custodia in nocte.

Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, mane floreat & transeat: vespere decidat, induret & areseat.

Quia defecimus in irâ tuâ, & in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, seculum nostrum in illuminatione vultus tui;

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, & in irâ tuâ defecimus: anni nostri sicut aranea meditabuntur.

Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni: si autem in potentatibus, octoginta anni.

Et amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam superveniet mansuetudo, & corripiemur.

Quis novit potestatem iræ tuæ, & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam ſic notam fac, & eruditor
corde in ſapientiã.

Convertere, Domine, uſquequo? & depre-
cabilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repleti ſumus mane miſericordiã tuã: & ex-
ultavimus & delectati ſumus omnibus diebus
noſtris.

Lætati ſumus pro diebus quibus nos humili-
aſti, annis quibus vidimus mala.

Reſpice in ſervos tuos, & in opera tua; &
dirige filios eorum.

Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos,
& opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos,
& opus manuum noſtrarum dirige.

Pſeume 90.

Qui habitat in adjutorio altiffimi, in pro-
tectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino: ſuſceptor meus es tu, & re-
fugium meum: Deus meus, ſperabo in eum;

Quoniam ipſe liberavit me de laqueo venan-
tium, & a verbo aſpero.

Scapulis ſuis obumbrabit tibi, & ſub pennis
ejus ſperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: non time-
bis a timore nocturno.

A ſagittã volante in die, a negotio perambu-
lante in tenebris, ab incurſu & dæmonio me-
ridiano.

Cadent a latere tuo mille, & decem millia a
dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis conſiderabis, & re-
tributionem peccatorum videbis.

Qu
mun
Nor
app
Qu
cuſt
In
ad
Sup
con
Qu
teg
Cla
Cun
& g
Lon
dam

B
Ad
&
In
tha
Qu
& i
Qu
nin
Vi
int
Ce
&
ter

Quoniam tu es, Domine, spes mea, Altissimum posuisti refugium tuum;

Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutare meum.

Pſaume 91.

Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo, Altissime;

Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in cithara.

Quia delectasti me, Domine, in facturâ tuâ, & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum, & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem, ut intereant in seculum seculi:

Tu autem Altissimus, in æternum, Domine.
Quoniam ecce inimici tui, Domine; quoniam
ecce inimici tui peribunt, & dispergentur
omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum,
& senectus mea in misericordiâ uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos, &
insurgentibus in me malignantibus audiet
auris mea.

Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani
multiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atrii domus
Dei nostri florebit.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ uberi, &
bene patientes erunt.

Ut annuntient quoniam rectus Dominus Deus
noster, & non est iniquitas in eo.

Psalms 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est:
indutus est Dominus fortitudinem, &
præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine: elevaverunt
flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, a vocibus
aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis
Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:
domum tuam decet sanctitudo, Domine, in
longitudinem dierum.

DExa
tio
U
pecc
E
tur
Pop
hæ
Vid
los
Et
ante
Inte
aliqu
Qu
fina
Qu
hôn
Do
nia
E
Ut
pec
Qu
hæ
Qu
&
Qu
au
ini

Deus, ultionum Dominus, Deus ultio-
num libere egit. Exaltare, qui iudicas terram: trede retribu-
tionem superbis. Usquequo peccatores, Domine: usquequo
peccatores gloriabuntur. Effabuntur & loquentur iniquitatem, loquen-
tur omnes qui operantur in iustitiam? Populum tuum, Domine, humiliaverunt, &
hereditatem tuam vexaverunt. Viduam & advenam interfecerunt, & pupil-
los occiderunt. Et dixerunt: Non videbit Dominus, Nec
intelliget Deus Jacob. Intelligite insipientes in populo, & stulti,
aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? aut qui
fixit oculum, non considerat? Qui corripit gentes, non arguet
hominem scientiam. Domine, cogitationes hominum, quo-
niam.

Beatus homo quem tu erudieris, Domine,
& de lege tua docueris eum, Ut mitiges eum diebus malis, donec fodiat
peccatori fovea. Quia non repellet Dominus plebem suam, &
hereditatem suam non derelinquet. Quoad usque iustitia convertatur in iudicium,
& qui iuxta illum omnes qui recti sunt corde. Quis confurget mihi adversus malignantes?
aut quis stabit mecum adversus operantes
iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me, paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebami: Motus est pes meus; misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tue lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis; qui singis laborem in præcepto.

Captabunt in animam iusti; & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, & Deus meus in adiutorium spei mee.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; & in malitiâ eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

Pſeume 94.

Venite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: præoccupemus

faciem ejus in confessione; & in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus super omnes deos.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terre, & altitudines montium ipse conspicit.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundaverunt manus ejus: venite, adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster, nos autem populus ejus, & oves pascuæ ejus.

Hodie, si vocem ejus audieritis, nolite ob-

durare corda vestra, sicut in exacerbatione, secundum diem tentationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt & viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognoverunt vias meas: quibus juravi in irâ meâ, si introibunt in requiem meam.

Psalme 95.

Cantate Domino canticum novum; cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes, gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmonia; Dominus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus; sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino, patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem: afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra; dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Bonum correxit orbem terræ, qui non commovebitur: judicabit populos in equitate.

R

Lætentur cœli & exultet terra: commoveatur mare & plenitudo ejus: gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarem a facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate suâ.

Psalme 96.

Dominus regnavit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus.

Audivit & lætata est Sion: & exultaverunt filiæ Judæ propter judicia tua, Domine:

Quoniam tu dominus: altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia.

Lætamini, juſti in Domino, & confitemini
memoriæ ſanctificationis ejus.

Pſeume 97.

CAntate Domino canticum novum; quia
mirabilia fecit.

Salvavit ſibi dextera ejus, & brachium ſanc-
tum ejus.

Notum fecit Dominus ſalutare ſuum, in con-
ſpectu gentium revelavit juſtitiam ſuam.

Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ, & veritatis
ſuæ domui Iſrael.

Viderunt omnes termini terræ, ſalutare Dei
noſtri.

Jubilate Deo omnis terra: cantate, & exul-
tate, & pſallite.

Pſallite Domino in citharâ, in citharâ & voce
pſalmi.

In tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ:
jubilate in conſpectu Regis Domini.

Moveatur mare & plenitudo ejus: orbis ter-
rarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu: ſimul montes ex-
ultabunt a conſpectu Domini: quoniam ve-
nit iudicare terram.

Judicabit orbem terrarum in juſtitiâ, & po-
pulos in æquitate.

Pſeume 98.

Dominus regnavit, irascantur populi;
qui ſedet ſuper Cherubim, moveatur
terra.

Dominus in Sion magnus, & excelsus ſuper
omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam
terribile & ſanctum eſt: & honor Regis judi-
cium diligit.

Tu paraſti directiones: iudicium & juſtitiam
in Jacob tu feciſti.

Exaltate Dominum Deum noſtrum, & ado-
rate ſcabellum pedum ejus; quoniam ſanc-
tum eſt.

Moyſes & Aaron in ſacerdotibus ejus, & Sa-
muel inter eos qui invocant nomen ejus:

Invocabant Dominum, & ipſe exaudiebat
eos: in columâ nubis loquebatur ad eos:

Cuſtodiebant testimonia ejus, & præceptum
quod dedit illis.

Domine Deus noſter, tu exaudiebas eos:

Deus, tu propitius fuiſti eis, & ulciſcens in
omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum noſtrum, & ado-
rate in monte ſancto ejus; quoniam ſanctus
Dominus Deus noſter:

Pſeume 99.

Jubilate Deo omnis terra: ſervite Domino
in lætitiâ.

Introite in conſpectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipſe eſt Deus:
ipſe fecit nos & non ipſi nos.

Populus ejus, & oves paſcuz ejus introite
portas ejus in confessione atria ejus in hymnis:
conſitemini illi.

Laudate nomen ejus, quoniam ſuavis eſt
Dominus.

In æternum miſericordia ejus, & uſque in
generationem & generationem veritas ejus.

Misericordiam & iudicium, cantabo tibi, Domine.

Psallam & intelligam in viâ immaculatâ, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam ante oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum: declinantem a me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequer.

Superbo oculo & insatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum: ambulans in viâ immaculatâ, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ, qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, ut disperderem de civitate Domini emnes operantes iniquitatem.

Psälme 101.

Domine, exaudi orationem meam; & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut cremium auerunt,

Percuſſus ſum ut ſcœnum, & aruit cor meum:
quia oblitus ſum comedere panem meum.

A voce gemitus mei, adhæſit os meum carni
meæ.

Similis factus ſum pellicano ſolitudinis: fac-
tus ſum ſicut niſticorax in domicilio.

Vigilavi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitarius
in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei; &
qui laudabant me, adverſum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam,
& potum meum cum fletu miſcebam.

A facie iræ & indignationis tuæ; quia ele-
vans alliſti me.

Dies mei ſicut umbra declinaverunt, & ego
ſicut ſcœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes;
& memoriale tuum in generationem & gene-
nem.

TU exurgens miſereberis Sion quia tem-
pus miſerendi ejus, quia venit tempus;
Quoniam placuerunt ſervis tuis lapides ejus,
& reræ ejus miſerebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine,
& omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion, & videbitur
in gloriâ ſuâ.

Reſpexit in orationem humilium, & non
ſprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione alterâ: & po-
pulus qui creabitur, laudabit Dominum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: Domi-
nus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audiret gemitus compeditorum, ut solveret filios interemptorum;

Ut annuntiet in Sion nomen Domini, & laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, & reges, ut serviant Domino,

Respondit ei in viâ virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuntiâ mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem anni tui.

INitio tu, Domine, terram fundasti: & opera manuum sunt cœli.

Ipsi peribunt; tu autem permanes:

Et omnes sicut vestimentum veterascent; & sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt; & semen eorum in seculum dirigetur.

Pseaume 102.

Benedic, anima mea, Domino, & omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordiâ & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi, filiis Iſrael voluntates tuas.

Miſerator & miſericors Dominus: longanimis & multum miſericors.

Non in perpetuum irascetur: neque in æternum comminabitur.

Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis, neque ſecundum iniquitates noſtras retribuit nobis;

Quoniam ſecundum altitudinem cœli a terrâ, corroboravit miſericordiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantum diſtat ortus ab occidente, longe fecit nobis iniquitates noſtras.

Quomodo miſeretur pater filiorum, miſertus eſt Dominus timentibus ſe;

Quoniam ipſe cognovit figmentum noſtrum: recordatus eſt quoniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut ſœnum dies ejus: tanquam flos agri ſic effloreat

Quoniam ſpiritus pertransibit in illo, & non ſubſiſtet, & non cognoscet amplius locum ſuum.

Miſericordia autem Domini ab æterno, & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſticia illius in filios filiorum, his qui ſervant teſtamentum ejus

Et memores ſunt mandatorum ipſius: ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit ſedem ſuam; & regnum ipſius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, po-

dēnt
diē
Bene
niſtr
Bene
omn
ma

B
Con
lumi
Exte
quis
Qui
bula
Qui
tuos
Qui
non
Aby
super
Ab i
tui f
Aſce
locu
Ter
tur:
Qui
diun
Pota
onag

scientes virtute, facientes verbum illius ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omnes virtutes ejus : ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus : in omni loco dominationis ejus, benedic, anima mea, Domino.

Pseaume 103.

Benedic, anima mea, Domino : Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem & decorem induisti, amictus lumine sicut vestimento ;

Extendens coelum sicut pellem, qui tegis aquis superiora ejus ;

Qui ponis nubem ascensum tuum ; qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis Angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignem urentem ;

Qui fundasti terram super stabilitatem suam : non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : super montes stabunt aquae.

Ab increpatione tua fugient ; a voce tonitru tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur : neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convalibus : inter medium montium pertransibunt aquae.

Potabunt omnes bestiae agri : expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt : de medio
petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : de fructu
operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis : & herbam ser-
vitiuti hominum.

Ut educas panem de terrâ, & vinum lætifi-
cet cor hominis ;

Ut exhilaret faciem in oleo, & panis cor ho-
minis confirmet.

Saturabuntur ligna campi ; & cedri Libani
quas plantavit.

Illic passeret nidificabunt : herodii domus
dux est eorum.

Montes excelsi cervis ; & petra refugium He-
rinaciis.

Fecit lunam in tempora : sol cognovit occa-
sum suum.

Posuisti tenebras, & facta est nox ; in ipsa
pertransibunt omnes bestię silvę :

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, & quæ-
rant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt ; & in cu-
bilibus suis collocabuntur.

Exhibet homo ad opus suum, & ad operatio-
nem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua, Do-
mine ! omnia in sapientiâ fecisti ; im-
pleta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiosum manibus :
illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis, illic naves
pertransibunt.

De
omn
tem
Da
nuc
Ave
fora
vero
Em
nov
S
Qu
qui
Ca
me
Juc
delo
De
non

C
Ca
rab
La
con
Qu
rite
M
dig
Se
eju

Draco iste quem formasti ad illudendum ei :
omnia a te expectant, ut des illis escam in
tempore.

Dante te illis, colligent; aperiente te ma-
num tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: au-
feras spiritum eorum, & deficient, & in pul-
verem suum revertentur.

Emitte spiritum tuum, & creabuntur, & re-
novabis faciem terræ.

Sicut gloria Domini in seculum: lætabitur

Dominus in operibus suis;

Qui respicit terram, & facit eam tremere:
qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ & psallam Deo
meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum: ego vero
delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terrâ, & iniqui, ita ut
non sint: benedic, anima mea, Domino.

Psalms 104.

Confitemini Domino, & invocate nomen
ejus: annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, & psallite ei: narrate omnia mi-
rabilia ejus.

Laudamini in nomine sancto ejus: lætetur
cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, & confirmamini, quæ-
rite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit, pro-
digia ejus, & judicia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus, filii Jacob electi
ejus.

Ipſe Dominus Deus noſter : in univerſa terra
 ſua judicia ejus.

Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui : verbi
 quod mandavit in mille generationes.

Quod diſpoſuit ad Abraham ; & juramenti
 ſui ad Iſaac.

Et ſtatuit illud Jacob in præceptum, & Iſrael
 in teſtamentum æternum.

Dicens : tibi dabo terram Chanaan, funicu-
 lum hæreditatis veſtræ.

Cum eſſent numero brevi, pauciſſimi, & in-
 cœlæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem, & de
 regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis, & corri-
 puit pro eis Reges.

Nolite tangere Chriſtos meos, & in prophe-
 tis meis nolite malignari.

VOcavit (Dominus) famem ſuper terram,
 & omne firmamentum panis contrivit.

Miſit ante eos virum : in ſervum venundatus
 eſt Joſeph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus ;
 ferrum pertransiit animam ejus.

Donec veniret verbum ejus, eloquium Do-
 mini inflammavit eum.

Miſit Rex, & ſolvit eum ; principes populo-
 rum, & dimiſit eum.

Conſtituit eum Dominum domus ſuæ, &
 principem omnis poſſeſſionis ſuæ ;

Ut erudiret principes ejus ſicut ſemetipſum,
 & ſenes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israel in Ægyptum; & Jacob
accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum vehementer, & fir-
mavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum
ejus, & dolum facerent in servos ejus.

Misit (Dominus) Moysen servum suum,
Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, & pro-
digiorum in terrâ Cham.

Misit tenebras, & obscuravit; & non exacer-
bavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem, & oc-
cidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas, & in penetralibus
Regum ipsorum.

Dixit: & venit cœnomya & cinifes in om-
nibus finibus eorum:

Posuit pluvias eorum grandinem, ignem
comburentem in terrâ ipsorum.

Et percussit vineas eorum, & ficulneas eo-
rum: & contrivit lignum finium eorum.

Dixit: & venit locusta & bruchus, cujus non
erat numerus:

Et comedit omne scœnum in terrâ eorum, &
comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terrâ eo-
rum, primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro; & non
erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectioe eorum,
quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubes in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit contumax, & pans cœli saturavit eos.

Ditupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina;

Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abrahamam puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in lætitiâ.

Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum possederunt;

Ut custodiant justificationes ejus, & legem ejus requirant.

Pſeume 105.

Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt judicium, & faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum; ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ; & ut lauderis cum hæreditate tuâ.

Peccavimus cum patribus nostris: injuste regimus; iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum, ut nota-
tam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, & exsiccatum est:
& deduxit eos in abyssis, sicut in deserto;

Et salvavit eos de manu orientium, et redemit
eos de manu inimicorum.

Et operavit aqua tribulantes eos; unus ex eis
non remansit.

Et crederunt verbis ejus, & laudaverunt
laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus, non
sustinuerunt consiliam ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto,
& tentaverunt Deum in iniquo.

Et dedit eis petitionem ipsorum, & misit sa-
turitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris, Aaron
sanctum Domini.

Aperta est terra, & deglutivit Dathan, & e-
peruit super congregationem Abyron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum, & anima
combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb, & adorave-
runt sculptile;

Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem
vituli comedentis fenum.

Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit
magnalia in Aegypto, mirabilia in terra

Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses
electus ejus stetisset in contradictione, in con-
spectu ejus.

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos;

& pro nihilo habuerunt terram desiderabilem
Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt
in tabernaculis suis: non exaudierunt
vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos, ut pro-
sterneret eos in deserto.

Et ut dejiceret semen eorum in nationibus,
& dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor, & comederunt
sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis;
& multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placavit; & cessavit
cussatio.

Et reputatum est ei in justitiam, in generati-
onem & generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis;
& vexatus est Moyses propter eos.

Quia exacerbaverunt spiritum ejus; & dis-
tinxit in labiis suis.

Non disperdiderunt gentes, quas dixit
Dominus illis.

Et commixti sunt inter gentes, & didicerunt
opera eorum.

Et servierunt sculptilibus eorum, & factum
est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, & filias suas dæ-
moniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem, san-
guinem filiorum suorum, & filiarum suarum,
quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & conta-

min
funt
Et
suur
Et
nati
Et
liati
Sap
eum
quit
Et v
onen
Et m
eum
suz.
Et d
omni
Salve
greg
Ut c
emur
Bene
& usq
Fiat,
C
Dicar
redem
Et de
tu &

ſtinata eſt in operibus eorum; & fornicati ſunt in adinventionibus ſuis.

Et iratus eſt furore Dominus in populum ſuum, & abominatus eſt hæreditatem ſuam.

Et tradidit eos in manus gentium; & dominati ſunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati ſunt ſub manibus eorum.

Sæpè liberavit eos, ipſi autem exacerbaverunt eum in conſilio ſuo, & humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

Et vidit cum tribularentur; & audivit orationem eorum.

Et memor fuit teſtamenti ſui; & pœnituit eum ſecundum multitudinem miſericordiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericordias, in conſpectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac, Domine Deus noſter, & congrega nos de nationibus.

Ut conſiteamur nomini ſancto tuo, & gloriemur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Iſrael a ſeculo, & uſque in ſeculum; & dicet omnis populus: Fiat, fiat.

Pſeume 106.

Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in ſeculum, miſericordia ejus. Dicant qui redempti ſunt a Domino, quos redemit de manu inimici.

Et de regionibus congregavit eos, a ſolis ortu & occaſu, ab aquilone & mari.

T

Erraverunt in ſolitudine, in inaquoſo : viam
civitatis habitaculi non invenerunt.

Eſurientes & ſitientes, anima eorum in ipſis
defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribula-
rentur ; & de neceſſitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in
civitatem habitationis.

Confiteantur Domino miſericordiæ ejus, &
mirabilia ejus filiis hominum.

Quia ſatiavit animam inanem, & animam
eſurientem ſatiavit bonis.

Sedentes in tenebris, & umbrâ mortis, vinc-
tos in mendicitate & ferro ;

Quia exacerbaverunt eloquia Dei, & confi-
um Altiffimi irritaverunt.

Et humilitatum eſt in laboribus cor eorum :
infirmati ſunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribula-
rentur ; & de neceſſitatibus eorum liberavit
eos.

Et eduxit eos de tenebris, & umbrâ mortis ;
& vincula eorum diſrupit.

Confiteantur Domino miſericordiæ ejus,
& mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas æreas, & veſtes ferreos
confregit.

Suſcepit eos de via iniquitatis eorum : prop-
ter injuſticias enim ſuas humiliati ſunt.

Cum eſcam abominata eſt anima eorum :
& appropinquaverunt uſque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularen-
tur : & de neceſſitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, & sanavit eos; & eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis, & annuntient opera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia ejus in profundo.

Dixit: & stetit spiritus procellae; & exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad caelos, & descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius; & omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram, & siluerunt fluctus ejus.

Et letati sunt quia siluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus, & mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltem eum in ecclesia plebis, & in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in sissim:

Terram fructiferam in salsuginem, a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum, & terram sine aquâ in exitus aquarum.

Et collacavit illic esurientes: & constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas; & fecerunt fructum natiuitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis; & iumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt, & vexati sunt a tribulatione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes; & errare fecit eos in inuio, & non in viâ.

Et adiuuit pauperem de impiâ, & posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, & lætabuntur; & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens, & custodiet hæc? & intelliget misericordias Domini?

Pſeume 107.

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo, & psallam in gloriâ mea.

Exurge, gloria mea; Exurge, psalterium & cithara; exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus; & super omnem terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui: saluum fac dextera tua, & exaudi me.

DEus locutus est in sancto suo : exultabo, & dividam Sichimam, & convalem tabernaculo um dimetiar. Meus est Galaad, & meus est Manasses : & Ephraim susceptio capitis mei : Juda Rex meus : Moab lebes spei meae. In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ amici facti sunt. Quis deducet me in civitatem munitam : quis deducet me usque in idumæam. Nonne tu, Deus, qui repulisti nos ? & non exhibis, Deus, in virtutibus nostris ? Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana salus hominis. In Deo faciemus virtutem : & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacueris ; quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est. Locuti sunt adversum me linguâ dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me, & expugnaverunt me gratis. Pro eo ut me diligenter, detrahebant mihi : ego autem orabam. Et posuerunt adversum me mala pro bonis, & odium pro dilectione meâ. **C**onstitue (Domine) super eum peccatorem ; & diabolus stet a dextris ejus. Cum judicatur, exeat condemnatus, & oratio ejus fiat in peccatum. Fiant dies ejus pauci ; & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, & uxor ejus vidua.
Nurantes transferantur filii ejus, & mendicent,
& ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur ſceneratur omnem ſubſtantiam ejus;
& diripiant alieni labores ejus.

Non ſit illi adjutor, nec ſit qui miſereatur
pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: in generatione
una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in
conſpectu Domini: & peccatum matris ejus
non deleatur.

Fiant contra Dominum ſemper; & diſpereat
de terrâ memoria eorum.

Pro eo quod non eſt recordatus facere miſericordiam,
& perſecutus eſt hominem inopem
& mendicum, & compunctum corde, mor-
tificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei; &
noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem ſicut veſtimentum;
& intravit ſicut aqua in interiora ejus, & ſicut
oleum in oſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operitur, & ſi-
cut zona quâ ſemper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud
Dominum, & qui loquuntur mala adverſus
animam meam.

Et Domine, Domine; fac mecum propter
nomen tuum; quia ſuavis eſt miſericordia tua.

Libera me, quia egenus & pauper ego
ſum & cor meum conturbatum eſt intra-
me.

Sicut umbra, cum declinat, ablati sum; & excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt a jejunio, & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine, Deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc; & tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedicis: qui insurgunt in me, confundantur, servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore; & operiantur sicut diploide confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo, & medio multarum laudabo eum.

Quia astitit a dextris pauperis, ut salvam ceret a persecuentibus animam meam.

Le DIMANCHE À VESPRES.

Psalme 109.

Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum, ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non paritabit eum:

Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ suæ Reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Pseaume IIO.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, in concilio justorum & congregatione.

Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium; opera manuum ejus, veritas & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in seculum seculi, facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in seculum seculi.

Pseaume III.

Beatus vir qui timet Dominum, in mandatis ejus volet nimio.

Potens in terrâ erit semen ejus : generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus : & justitia ejus manet in seculum seculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : misericors & miserator & justus.

Jucundus homo qui miseretur, & commodat, disponet sermones suos in judicio : quia in æternum non commovebitur.

In memoriâ æternâ erit justus : ab auditione malâ non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus ; justitia ejus manet in seculum seculi : cornu ejus exaltabitur in gloriâ.

Peccator videbit & irascetur ; dentibus suis fremet & tabescet : desiderium peccatorum peribit.

Psalmus 112.

Laudate, pueri, Dominum ; laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, & usque in seculum.

A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in cœlo & in terrâ.

Suscitans a terrâ inopem, & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro.

Faci est iudæa sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes, & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti? & tu, Jordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes? & colles sicut agni ovium?

A facie Domini mota est terra, a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, & rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiâ tuâ & veritate tuâ; nequando dicant gentes: Ubi est Deus ebruth?

Deus autem noster in celo: omnia quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium, argentum & aurum: opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent & non audient: nares habent,
& non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt: pedes ha-
bent, & non ambulabunt non clamabunt in
gurgure suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes
qui confidunt in eis.

Domus Israël speravit in Domino: adjutor
eorum, & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: adjutor
eorum, & protector eorum est.

Qui timent Dominum speraverunt in Domi-
no: adjutor eorum & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri, & benedixit no-
bis.

Benedixit domui Israël: benedixit domui
Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum,
puffillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos, super vos, &
super filios vestros.

Benedicti vos a Domino: qui fecit caelum
& terram.

Caelum coeli Domino: terram autem dedit
filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine: neque
omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino,
ex hoc nunc, & usque in seculum.

*Les Complies sont à la fin des 150 Pſaumes,
et après Magnificat.*

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, & in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem & dolorem inveni; & nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam: misericors Dominus, & justus, & Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus: humiliatus sum, & liberavit me.

Convertere, anima mea, in requiem tuam; quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

Placebo Domino, in regione vivorum.

Pſeume 115.

Credidi, propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ tribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : tibi sacrificabo hosti-
am laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu om-
nis populi ejus, in atriis domus Domini in
medio tui, Jerusalem.

Laudate Dominum omnes gentes : lau-
date eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericor-
dia ejus, & veritas Domini manet in æternum.

Confitemini Domino quoniam bonus :
quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quoniam bonus, quoniam
in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in secu-
lum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum, quoni-
am in seculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, & ex-
audivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid fa-
ciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, & ego despiciam ini-
micos meos.

Bonum est confidere in Domino, quam con-
fidere in homine.

Bonum est sperare in Domino, quam sperare
in principibus.

Omnes gentes circuierunt me ; & in nomine
Domini spera ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me ; & in no-
mine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt
sicut ignis in spinis, & in nomine Domini
quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut caderem; & Do-
minus suscepit me.

Fertitudo mea, & laus mea, Dominus, &
factus est mihi in salutem.

Vox exultationis & salutis, in tabernaculis
iustorum.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Do-
mini exaltavit me: dextera Domini fecit vir-
tutem.

Non moriar, sed vivam, & narrabo opera
Domini.

Castigans castigavit me Dominus, & morti
non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ: ingressus in eas,
confitebor Domino.

Hæc porta Domini; iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, &
factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud, & est mirabile
in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus: exulte-
mus & lætemur in eâ.

O Domine, salvum me fac: O Domine,
bene prosperare: benedictus qui venit in no-
mine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini: Deus
Dominus, & illuxit nobis.

Confitebite diem solemmem in condensis, ut-
que ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi: Deus
meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, &
factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus, quo-
niam in seculum misericordia ejus.

Psalmus 118.

BEATI immaculati in via qui ambulant in
lege Domini.

Beati qui scrutantur testimonia ejus, in toto
corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, in viis
ejus ambulaverunt.

Tu mandasti, mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas
justificationes tuas!

Tunc non confundar, cum perspexero
omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo
quod didici judicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: non me
derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam: in
custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exultavi te: ne repellas
me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua, ut non
peccem tibi.

Benedictus es, Domine: doce me justifica-
tiones tuas.

In labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, & considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor: non obliviscar sermones tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me, & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas in omni tempore.

Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium & contemptum, quia testimonia tua exquisivi.

Etenim federunt principes, & adversum me loquebantur; servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est, & consilium meum justificationes tuae.

Adhaesit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me: doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me; & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea praeter tedium: confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me; & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: judicia tua non sum oblitus.

Adhesi testimoniis tuis, Domine: noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

Legem pone mihi, Domine, viam justificationum tuarum; & exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum, qui ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua, & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua: in aequitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine, salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum, quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque, quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, in seculum;
& in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine, quia mandata
tua exquisivi.

Et loquebar de testimoniis tuis in conspectu
regum, & non confundebar.

Et meditabor in mandatis tuis; quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua quæ
dilexi, & exercebar in justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo; in quo
mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in humilitate mea, quia
eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque: a lege
autem tuâ non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum a seculo, Do-
mine; & consolatus sum.

Defectio tenuit me, pro peccatoribus dere-
linquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuæ, in
loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui, Domine, &
custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi, quia justificationes tuas
exquisivi.

Portio mea, Domine: dixi custodite legem
tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde
meo: miserere mei, secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas, & converti pedes meos
in testimonia tua.

Paratus sum, & non sum turbatus, ut custo-
diam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me; & legem tuam non sum oblitus.

Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi super iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua.

Misericordiâ tuâ, Domine, plena est terra: justificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me; quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui: propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus est tu; & in bonitate tuâ doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me; ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui super millia auri & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & psalmaverunt me: da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur; quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas iudicia tua, & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut conſoletur me, ſe-
cundum eloquium tuum ſervo tuo.

Veniant mihi miſerationes tuæ, & vivam,
quia lex tua meditatio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia iniuſte iniquita-
tem fecerunt in me, ego autem exercebor in
mandatis tuis.

Conventantur mihi tementes te, & qui nove-
runt teſtimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in juſtificationi-
bus tuis, ut non confundar.

DEfecit in ſalutare tuum anima mea, &
in verbum tuum ſuperſperavi.

Deſeverunt oculus mei in eloquium tuum, di-
centes: Quando conſolaberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruina, juſtifi-
cationes tuas non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſervi tui? quando facies de-
perſequentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, ſed
non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: inique perſecuti
ſunt me, adjuva me.

Paulo minus conſummaverunt me in terrâ,
ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum miſericordiam tuam vivifica me,
& cuſtodiam teſtimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum per-
manet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua:
fundavi terram, & permanet.

Ordinatione tuâ perſeſerat dies; quoniam
omnia ſerviunt tibi.

Nisi quod lex tuâ meditatio meâ est, tunc forte periissem in humilitate meâ.

In æternum non obliviscar justificationes tuas; quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine: totâ die meditatio meâ est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo; quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi, quia testimonia tua meditatio meâ est.

Super senes intellexi, quia mandata tua exquisivi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos; ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi; quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua! super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

Juravi & statui custodite judicia justitiæ tuæ. Humiliatus sum usquequaque, Domine: vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac, Domine, & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis ſemper, & legem tuam non ſum oblitus.

Poſuerunt peccatores laqueum mihi; & de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquiſivi testimonia tua in æternum; quia exultatio cordis mei ſunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas juſtificationes tuas in æternum, propter retributionem.

INiquos odio habui, & legem tuam dilexi.

Adjutor & ſuſceptor meus es tu; & in verbum tuum ſuperſperavi.

Declinate a me maligni; & ſcrutabor mandata Dei mei.

Suſcipe me ſecundum eloquium tuum, & vivam; & non confundas me ab expectatione meâ.

Adjuva me, & ſalvus ero; & meditabor in juſtificationibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes deſcendentes a judiciis tuis, quia injuſta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terre: ideo: dilexi testimonia tua.

Conſige timore tuo carnes meas: a judiciis enim tuis timui.

Feci judicium & juſtitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suſcipe ſervum tuum in bonum: non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei deſecerunt in ſalutare tuum, & in eloquium juſtitie tue.

Fac cum ſervo tuo ſecundum miſericordiam tuam, & juſtificationes tuas doce me.

Se
ſci
Te
ge
Ide
pa
Pr
om
N
De
int
Os
ma
As
dic
Gr
um
Re
dia
Fa
&
Ex
no
Ju
Ma
ten
Ta
fun
Igr
vu
Ad
tifi

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum ut
sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine : dissipaverunt le-
gem tuam.

Ideo dilexi mandata tua : super aurum & to-
pazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar :
omnem viam iniquam odio habui.

Mirabilia testimonia tua ; ideo scrutata
est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, &
intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritum ; quia
mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, secundum ju-
diciam diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tu-
um, & non dominetur mei omnis injustitia.

Redime me a calumniis hominum, ut custo-
diam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum,
& doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei ; quia
non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine, & rectum judicium tuum.
Mandasti justitiam testimonia tua, & verita-
tem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus ; quia obli-
ti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer : & ser-
vus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, & contemptus : jus-
tificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum; & lex tua
veritas.

Tribulatio & angustia invenerunt me: man-
data tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: intel-
lectum da mihi & vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me,
Domine: justificationes tuas requiram.
Clamavi ad te, salvum me fac, ut custodiam
mandata tua.

Præveni in maturitate, & clamavi; quia in
verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo; ut
meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam
tuam, Domine; & secundum judicium tuum
vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniqui-
tati: a lege autem tuâ longe facti sunt.

Prope es tu, Domine; & omnes viæ tuæ
veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis; quia in æ-
ternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me; quia
legem tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum, & redime me: prop-
ter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus; quia justificati-
ones tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine: secun-
dum judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me:
a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes & tabescebam; quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: in misericordiâ tuâ vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

Pincipes persecuti sunt me gratis, & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui & abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam; & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine, & mandata tua dilexi.

Custodivisti anima mea testimonia tua, dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimonia tua; quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum; cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum; quia omnia mandata tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi ſalutare tuum, Domine; & lex
tua meditatio mea eſt.

Vivet anima mea, & laudabit te; & iudicia
tua adjuvabunt me.

Erravi ſicut ovis quæ periit: quare ſervum
tuum, quia mandata tua non ſum oblitus.

Pſeume 110.

AD Dominum cum tribularer, clamavi,
& exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis,
& a linguâ doſâ.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi, ad
linguam doſam?

Sagittæ potentis acutz, cum carbonibus de-
ſolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus
eſt! habitavi cum habitantibus Cedar: mul-
tum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus:
cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Pſeume 120.

Levavi oculos meos in montes, unde ve-
niet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino; qui fecit cœlum
& terram.

Non det in commotionem pedem tuum, ne-
que dormitet qui cuſtodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, qui cuſ-
todit Iſrael.

Dominus cuſtodit te, Dominus protectio tua
ſuper manum dexteram tuam.

Per diem ſol non uret te, neque luna per
noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custo-
diat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum & exitum
tuum, ex hoc nunc, & usque in seculum.

Pſeume 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi
in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis Jeru-
salem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, ejus
participatio ejus in idipsum:

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domi-
ni, testimonium Israel, ad consistendum n-
mini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes
super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem; & a-
bundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, & abundantia in tur-
ribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, lo-
quebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quaesivi
bona tibi.

Pſeume 122.

Ad te levavi oculos meos, qui habitas in
cœlis.

Ecce sicut oculi servorum in manibus domi-
norum suorum:

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ;
ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum,
donec misereatur nostri.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri
 quia multum repleti sumus despectione;
 Quia multum repleta est anima nostra; op-
 probrium abundantibus, & despectio superbis.

Pseaume 123.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat
 nunc Israel, nisi quia Dominus erat
 in nobis.

Cum exurgerent homines in nos, forte vivos
 deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos, forsitan
 aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra, forsitan
 pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in
 captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer crepta est, de la-
 queo venantium.

Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui
 fecit caelum & terram.

Pseaume 124.

Qui confidunt in Domino, sicut mons
 Sion: non commovebitur in aeternum,
 qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus, & Dominus in cir-
 cuitu populi sui, ex hoc nunc, & usque in
 seculum:

Quia non relinquet Dominus virgam pecca-
 torum super sortem justorum; ut non exten-
 dant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet

Dominus cum operantibus iniquitatem : pax
super Israel.

IN convertendo Dominus captivitatem Si-
on facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, &
lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : Magnificavit Do-
minus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : fac-
ti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram,
sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis in exultatione me-
tent.

Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione,
portantes manipulos suos.

Nisi Dominus ædificaverit domum, in
vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem ; frustra
vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : surgite
postquam sederitis, qui manducatis panem
doloris ; cum dederit dilectis suis somnum.

Ecce hæreditas Domini, filii : merces fruc-
tus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii ex-
cussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex
ipsis : non confundetur, cum loquetur ini-
micis suis in portâ.

BAati omnes qui timent Dominum, qui
ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis :
beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus
domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu
mensæ tuæ.

Eecce sic benedicetur homo, qui timet Domi-
num.

Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas
bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem su-
per Israel.

Psalmus 128.

Sæpe expugnaverunt me a juventute meâ,
dicit nunc Israel.

Sæpe expugnaverunt me a juventute meâ :
etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt, peccato-
res : prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum.

Confundantur, & convertantur retrorsum,
omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut scœnum tectorum, quod priusquam
evellatur, exaruit :

De quo non implevit manum suam qui me-
tit ; & sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant : benedictio

Domini super vos : benediximus vobis in no-
mine Domini.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine :
Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine; Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.

A custodiâ matutinâ usque ad noctem speret Israel in Domino;

Quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniquitatibus ejus.

Pseaume 130.

Domine, non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis; neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam;

Sicut ablatus est super matrem suam, ita retributio in animam meam.

Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & usque in seculum.

Pseaume 131.

Memento, Domine, David, & omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vorit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dederò somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam; tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam; & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, & testimonia mea hæc quæ docebo eos;

Et filii eorum usque in seculum, sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.

Vidua ejus benedicens benedicam: pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David: paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione; super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Ecce quam bonum, & quam jucundum,
habitare fratres in unum!

Sicut unguentum in capite, quod descendit
in barbam, barbam Aaron;

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut
ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedicti-
onem, & vitam usque in seculum.

Ecce nunc benedicite Dominum, omnes
servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus
Dei nostri:

In noctibus extollite manus vestras in sancta,
& benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit coe-
lum & terram.

Laudate nomen Domini; laudate servi
Dominum.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus
Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus:
psallite nomini ejus, quoniam suave;

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israel
in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus,
& Deus noster præ omnibus Diis.

Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit,
in coelo, in terra, in mari, & in omnibus
abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in
pluviam fecit;

Qui producit ventos de theſauris ſuis, qui percuffit primogenita *Ægypti* ab homine uſque ad pecus.

Et miſit ſigua & prodigia in medio tui, *Ægypte*, in Pharaonem, & in omnes ſervos ejus: Qui percuffit gentes multas, & occidit Reges fortes.

Sehon Regem Amorrhæorum, & Og, Regem Baſan, & omnia regna Chanaam.

Et dedit terram eorum hæreditatem: hæreditatem *Israel* populo ſuo.

Domine, nomen tuum in æternum: Domine, memoriale tuum in generationem & generationem.

Quia iudicabit Dominus populum ſuum, & in ſervis ſuis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum & aurum, opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent & non videbunt;

Aures habent, & non audient; neque enim eſt ſpiritus in ore ipſorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in eis.

Domus *Israel*, benedicite Domino: domus Aaron, benedicite Domino.

Domus Levi, benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in *Jeruſalem*.

Pſeume 135.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum miſericordia ejus.

Confitemini Deo deorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia ejus :

Qui fecit cœlos in intellectu, quoniam in æternum misericordia ejus ;

Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia ejus ;

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia ejus ;

Solem in potestatem diei, quoniam in æternum misericordia ejus ;

Lunam & stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus ;

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti, & brachio excelso, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare rubrum in divisiones, quoniam in æternum misericordia ejus ;

Et eduxit Israel per medium ejus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem & virtutem ejus in mari rubro, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum ſuum per deſertum,
quoniam in æternum miſericordia ejus.

Qui percuffit Reges magnos, quoniam in æ-
ternum miſericordia ejus.

Et occidit Reges fortes, quoniam in æter-
num miſericordia ejus ;

Schon, Reges Amorrhæorum, quoniam in
æternum miſericordia ejus ;

Et Og, Regem Baſan, quoniam in æternum
miſericordia ejus ;

Et dedit terram eorum hæreditatem, quoni-
am in æternum miſericordia ejus.

Hæreditatem Iſrael ſervo ſuo, quoniam in æ-
ternum miſericordia ejus.

Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri,
quoniam in æternum miſericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis noſtris, quoniam
in æternum miſericordia ejus.

Qui dat eſcam omni carni, quoniam in æter-
num miſericordia ejus.

Conſitemini Deo cœli, quoniam in æternum
miſericordia ejus.

Conſitemini Domino dominorum ; quoniam
in æternum miſericordia ejus.

Pſeume 136.

Super flumina Babilonis, illic ſedimus, &
flevimus cum recordaremur Sion.

In ſalicibus in medio ejus, ſuſpendimus orga-
na noſtra.

Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos
duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos, hymnum cantate
nobis de canticis Sion.

Qu
ter
Si
tur
Ad
me
Si
læt
Me
die
Qu
fun
Fil
tibi
bis
Be
ad

C
In
rab
Et
tuâ
ſup
In
mu
Co
ter
Et
eſt
Qu
pic

Quomodo cantabimus canticum Domini, in terrâ alienâ ?

Si oblitus fuero tui, Jerusalem, oblivioni datur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui ;

Si non proposuero Jerusalem, in principio lætitiæ meæ.

Memor esto, Domine, filiorum Edom, in die Jerusalem ;

Qui dicunt : Exinanite, exinanite, usque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis misera : beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, & allidet parvulos tuos ad petram.

Psalme 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo ; quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi ; adorabo ad templum sanctum tuum.

Et confitebor nomini tuo super misericordiâ tuâ & veritate tuâ ; quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me : multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes Reges terræ ; quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, quoniam magna est gloria Domini ;

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit, & alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me : & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & ſalvum me fecit dextera tua.

Domine, retribuet pro me : Domine, miſericordia tua in ſeculum ; opera manuum tuarum ne deſpicias.

Pſeume 138.

Domine, probaſti me, & cognoviſti me : tu cognoviſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam.

Intellexiſti cogitationes meas de longe : ſemitam meam, & funiculum meum inveſtigaviſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, quia non eſt ſermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognoviſti omnia noviſſima. & antiqua : tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me, confortata eſt, & non potero ad eam, quo ibo a ſpiritu tuo ? & quo a facie tuâ fugiam ?

Si aſcendero in cœlum, tu illic eſ : ſi deſcendero in infernum, ades :

Si ſumpſero pennas meas diluculo, & habitavero in extremis maris ;

Etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua.

Et dixi : forſitan tenebræ conculcabunt me ; & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obſcurabuntur a te, & nox ſicut dies illuminabitur : ſicut tenebræ ejus, ita & lume ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos : ſuſcepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es, mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto ; & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui ; & in libro tuo omnes ſcribentur : dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tuï, Deus : nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur : exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores ; viri ſanguinum, declinate a me ;

Quia dicitis in cogitatione : Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam, & ſuper inimicos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos ; & inimici facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : interroga me, & cognoſce ſemitas meas :

Et vide ſi via iniquitatis in me eſt & deduc me in viâ æternâ.

Pſeume 139.

ERipe me, Domine, ab homine malo : a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : totâ die conſtituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis : venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris ; & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos ; absconderunt superbi laqueum mihi ;

Et funes extenderunt in laqueum : juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu ; exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine, virtus salutis meæ, obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatoris ; cogitaverunt contra me ; ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum ; labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones : in ignem deiecies eos ; in miseris non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terrâ : virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis & vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo ; & habitabunt recti cum vultu tuo.

Pſaume 140.

Domine, clamavi ad te ; exaudi me : intende voci meæ, cum clamaverô ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : elevatio manuum mearum, sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, & os-
tum circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ:
ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: &
non communicabo cum elocis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, & incre-
pabit me: oleum autem peccatoris non im-
pinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea, in benepla-
citis eorum.

Absorpti sunt juncti petrae iudices eorum:
audient verba mea, quoniam potuerunt.

Sicut crassitudo terræ erupta est super terram,
dissipata sunt ossa nostra secus infernum.

Quia ad te, Domine, Domine, oculi mei:
in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi,
& a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: singu-
lariter sum ego, donec transeam.

Voce meâ ad Dominum clamavi: voce
meâ ad Dominum deprecatus sum.

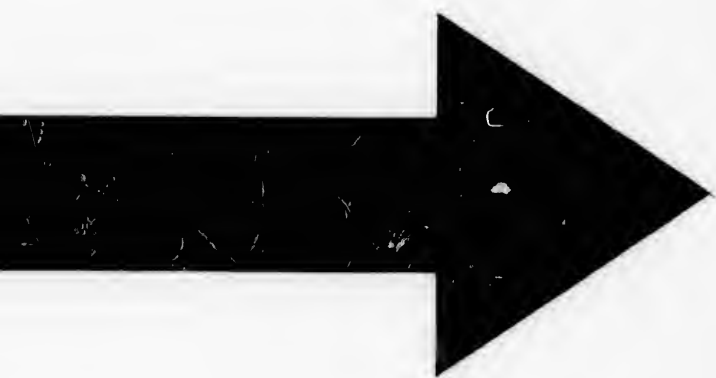
Effundo in conspectu ejus orationem meam,
& tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

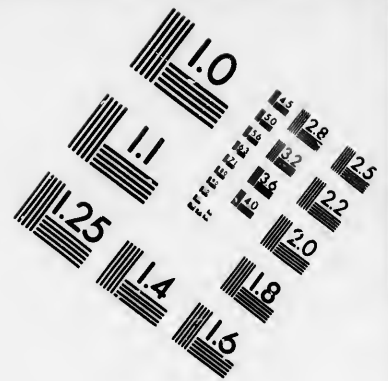
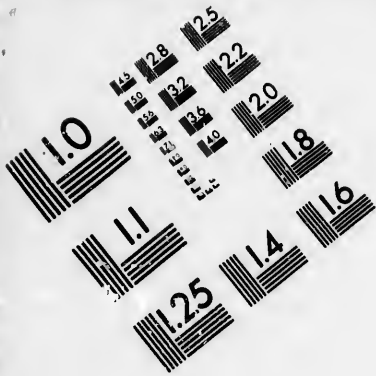
In deficiendo ex me spiritum meum, & tu
cognovisti semitas meas.

In viâ hac quâ ambulabam, absconderunt la-
queum mihi.

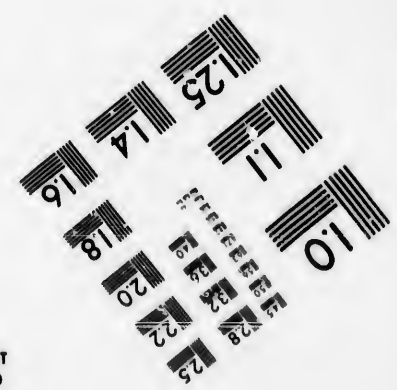
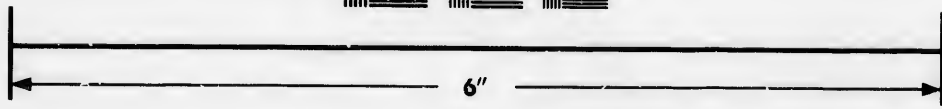
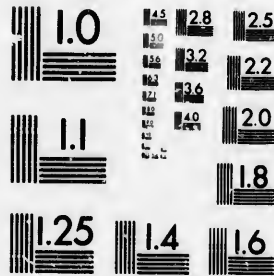
Considerabam ad dexteram, & videbam, &
non erat qui cognosceret me.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
11
E5 28
E6 32
E8 22
E8 20
18
16

11
1.0
E5 22

Periit fuga a me ; & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine ; dixi : Tu es spes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me ; quia confortati sunt super me.

Educ de custodiâ animam meam, ad confitendum nomini tuo : me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Pſeume 142.

Domine, exaudi orationem meam ; auribus præcipe obsecrationem meam in veritate tuâ ; exaudi me in tuâ iustitiâ.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo ; quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam ; humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; & anxius est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum : meditatus sum in omnibus operibus tuis, in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra, sipe aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine ; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me ; & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam;
quia in te ſperavi.

Notam fac mihi viam, in quâ ambulem;
quia ad te levavi animam meam.

ERipe me de inimicis meis, Domine; ad
te confugi: doce me facere voluntatem
tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram
rectam: propter nomen tuum, Domine, vi-
vificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam meam; & in
misericordiâ tuâ disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam me-
am; quoniam ego ſervus tuus ſum.

Pſeume 143.

Benedictus Dominus Deus meus, qui do-
cet manus meas ad prælium, & digitos
meos ad bellum.

Misericordia mea, & refugium meum; ſus-
ceptor meus, & liberator meus.

Protektor meus, & in ipſo ſperavi: qui ſub-
dit populum meum ſub me.

Domine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei?
aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo veritati ſimilis factus eſt; dies ejus
ſicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cœlos tuos, & descende:
tange montes, & ſumigabunt.

Fulgura coruſcationem, & diſſipabis eos: e-
mitte ſagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me, &
libera me de aquis multis, de manu filiorum
alienorum.

Quorum os sicutum est vanitatem: & dex-
tera eorum, dextera iniquitatis.

Deus, canticum novum cantabo tibi: in
psalterio de choro de psallam tibi.
Qui das fatuam regibus; qui redidisti Da-
vid servum tuum, de gladio maligno oripe
me.

Et erue me de manu filiorum aliorum, quorum
os locutum est vanitatem; & dextera e-
orum, dextera iniquitatis.

Quocumq; filii sicut novellas plantationes, in
juventute sua.

Filii eorum compositi, circumornatae, ut
similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc
in illud.

Equi eorum septosa, abundantes in egressibus
eorum; boves eorum crassa.

Non est ruina maceris, neque transfusus, ne-
que clamor in plateis eorum.

Bestiae dixerunt populam eui haec sunt: be-
stus populus, cujus Dominus, Deus ejus.

Psalmus 144.

Exaltabo te, Deus meus Rex, & benedi-
cam nomini tuo in seculum, & in secu-
lum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi; & laudabo
nomen tuum in seculum, & in seculum se-
culi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis; &
magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua, &
potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentia gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt, & iustitiâ tuâ exultabunt.

Miserator, & misericors Dominus, patiens & multum misericors.

Suavis Dominus universis, & miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tuæ, & sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, & potentiam tuam loquentur;

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, & gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium seculorum; & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperantes, Domine, & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, & implebis omnia animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, & depreca-

Custodit Dominus omnes diligentes se, & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, & in seculum seculi.

Psalmus 145.

LAUDA, anima mea, Dominum: laudabo Dominum in vita mea; psallam Deo meo quoad diu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit caelum & terram, mare, & omnia quae in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum, faciat judicium injuriis patientibus, dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos: Dominus illuminat caecos.

Dominus erigit elisos: Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas, pupillum & viduam suscipiet; & vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in secula: Deus tuus, Sion, in generationem & generationem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dominum, quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Aedificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus, & ſapientiz ejus non eſt numerus.

Suſcipiens manſuetos Dominus: humilians autem peccatores uſque ad terram.

Præcinite Domino in confeſſione: pſallite Deo noſtro in citharâ.

Qui operit cælum nubibus, & parat terræ pluuiam.

Qui producit in montibus ſcœnum, & herbam ſervituti hominum.

Qui dat jumentis eſcam iſorum, & pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit; nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum eſt Domino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordiâ ejus.

Pſaume 147.

Lauda, Jeruſalem, Dominum: lauda Deum tuum, Sion;

Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te;

Qui, poſuit fines tuos pacem, & adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquium ſuum terræ, velociter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam, nebulam ſicut cinerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis ſuſtinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: & erit spiritus ejus, & fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, iustitias & iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi, & iudicia sua non manifestavit eis.

Psalms 148.

Laudate Dominum de caelis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus: laudate eum, omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol & luna: laudate eum, omnes stellae & lumen.

Laudate eum, caeli colorum: & quot omnes quae super oculos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in aeternum, & in seculum seculi: praeceptum posuit & non perteribit.

Laudate Dominum de terra; dracones, & omnes abyssi;

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quae faciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; ligna fructifera, & omnes cedri.

Bestiae, & universa pecora; serpentes & volucres pennatae;

Reges terrae, & omnes populi; principes & omnes iudices terrae;

Juvenes & virgines, senes cum junioribus, laudent nomen Domini, quia exaltaatum est nomen ejus solite.

Confessio ejus super coelum & terram, & ex-
altavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus, filiis Israel,
populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CAntate Domino canticum novum : laud
ejus in ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo qui fecit eum ; & filii
Sion exultent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : in tympano
& psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo,
& exultabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria : lætabuntur in
cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, & gladii
ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, in-
crepationes in populis ;

Ad alligandos Reges eorum in compedibus,
& nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum : glo-
ria hæc est omnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

Laudate Dominum in sanctis ejus : lau-
date eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : laudate eum
secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in
psalterio & citharâ.

Laudate eum in tympano & choro : laudate
eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis bene sonantibus :
 laudate eum in cymbalis jubilationis : omnis
 spiritus laudet Dominum.

LES VESPRES du DIMANCHE.

Pseaume. Dixit Dominus, 151. *Pf.* Con-
 fitebor tibi, 152. *Pf.* Beatus vir, 152. *Pf.*
 Laudate, pueri, 153. *Pf.* In exitu, 154.

Hymne G. à l'usage de Paris.

O Luce qui mortalibus
 Latet inaccessâ, Deus !
 Præsente quo sancti tremunt,
 Nubuntque vultus Angeli.
 Hic, ceu profundâ conditi.
 Demergimur caligine ;
 Æternus at noctem suo
 Fulgore depellet dies.
 Hunc nempe nobis præparas,
 Nobis reservas hunc diem,
 Quem vix adumbrat splendida
 Flammantis astri claritas.
 Moraris heu ! nimis diu,
 Moraris, optatus dies :
 Ut te fruamur, noxii
 Linquenda moles corporis.
 His cum soluta vinculis
 Mens evolarit, ô Deus !
 Videre te, laudare te,
 Amare te non desinet.
 Ad omne nos apta bonum,
 Fœcunda donis Trinitas
 Fac lucis usura tibi
 Æterna succedat dies. Amen.

antibus :
: omnis

Ps. Con-
2. Ps.
154.

Hymne à Rome, S. Ambroise.

Lucis creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis novæ,
Mundi parans originem.

Qui mane junctum vesperi
Diem vocari præcipis :
Tetrum cahos illabitur,
Audi preces cum fletibus.

Ne mens gravata crimine,
Vitæ sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis illigat.

Cælorum pulset intimum ;
Vitale tollat præmium :
Vitemus omne noxium :
Purgemus omne pessimum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paracleto,
Ragnans per omne seculum.
Amen.

Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus in Deo sa-
lutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ : ec-
ce enim ex hoc beatam me dicent omnes ge-
nerationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, &
sanctum nomen ejus ;

Et misericordia ejus a progenie in progenies
simentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit su-
perbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, & exaltavit humi-
les.

Esurientes implevit bonis, & divites dimisit
inanes.

Suscepit Israel puerum suum, recordatus mi-
sericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham,
& semini ejus in secula.

A COMPLIES.

CONverte nos, Deus, salutaris noster;

R. Et averte iram tuam a nobis.

Deus, in adjutorium, &c.

Psaume 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus jus-
titiae meae: in tribulatione dilatasti
mihi.

Miserere mei; & exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? ut
quid diligitis vanitatem, & quaeritis menda-
cium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanc-
tum suum: Dominus exaudiet me cum cla-
mavero ad eum.

Irascimini & nolite peccare: quae dicitis in
cordibus vestris, in cubilibus vestris compun-
gimini.

Sac
Do
bon
Sig
Do
A f
pati
In p
Qu
con

I
Incl
me.
Ete
refu
Qu
es t
& e
Edu
mih
In n
rede

O
Dic
fugi
Qu
tium
Seap
ejus

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino; multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine; dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam & requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

Psalms 30.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum, in iustitiã tuã libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem & in domum refugii, ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi, quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me, Domine, Deus veritatis.

Psalms 90.

Qui habitat in adiutorio altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicit Dominus: Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, sperabo in cum;

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, & a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi, & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non timebis a timore nocturno.

A sagittâ volante in die, a negotio perambulante in tenebris, ab incursu & dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dexteris tuis; ad te autem non appropinquabit. Verumtamen oculis tuis considerabis, & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea, altissimum posuisti refugium tuum;

Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, & ostendam illi salutarem meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite Dominum; omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri:

In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit
cælum & terram.

Ant. Scuto circumdabit te veritas ejus :
non timebis a timore nocturno.

HYMNE, à Rome.

TE lucis ante terminum,
Rerum creator, poscimus,
Ut pro tuâ clementiâ.
Sis præsul ad custodiam.

Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata,
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.

Præsta, Pater omnipotens,
Per Jesum Christum Dominum,
Qui tecum in perpetuum
Regnat cum Sancto Spiritu.

Amen.

Dans l'Office de la Vierge.

HYMNE.

Virgo Dei genitrix, quem totus non ca-
pit orbis.

In tua se clausit viscera factus homo.
Hinc merito dicent te secula cuncta beatam :
Hinc populi matrem te dominamque colunt.
Suscipe quos pia plebs tibi pendere cortat
honores :

Annue, sollicitâ quam prece poscit, opem.
Gloria magna Patri, compar sit gloria nato ;
Amboram tibi par, Spiritus alme, decus.

Amen.

Chapitre 1. *Theff.* 5.

OMnes vos filii Lucis estis, & filii diei; non sumus noctis, neque tenebrarum; igitur non dormiamus sicut & ceteri, sed vigilemus & sobrii simus.

Chapitre. *Jerem.* 4. à Rome.

TU autem in nobis es, Domine, & nomen tuum invocatum est super nos; ne derelinquas nos,

R. Deo gratias.

R. br. in manus tuas, Domine, commendo spiritum meum. In manus tuas, &c.

V. Redemisti me, Domine, Deus veritatis, Commendo. Gloria. In manus.

V. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi:

R. Sub umbrâ alarum tuarum protege me.

Cantique de Simeon. *Luc.* 2.

Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Quod parasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium; & gloriam plebis tue Israel. Gloria Patri.

Ant. Salva nos, Domine, vigilantes, custodi nos dormientes, ut vigilemus cum Christo, & requiescamus in pace.

Ant. Domine, dabis pacem nobis; omnia enim opera nostra operatus es nobis.

Complet.

Oremus.

Visita, quaesumus, Domine, habitatio-
nem istam; & omnes insidias inimici
ab eâ longe repelle: Angeli tui sancti habi-
tent in eâ, qui nos in pace custodiant; &
benedictio tua sit super nos semper. Per
Dominum nostrum, &c.

Antienne à la Sainte Vierge.

Inviolata, integra, & casta es, Maria,
Quae es effectus fulgida caeli porta;
O Mater alma Christi charissima,
Suscipe pia laudum praeconia,
Nostra ut pura pectora sint & corpora.
Te nunc flagitant devota corda & ora.
Tuis per peccata dulcissima.
Nobis concedas veniam per secula,
O benigna, ô Regina, ô Maria!
Quae sola inviolata permansisti.

*Les Vêpres de la Semaine.**Le Lundi à Vêpres.*

Dilexi, quoniam. page 156. Levavi oculos. page 170. Nisi quia. page 172. In convertendo. page 173. Super flumina. page 180.

Le Mardi à Vêpres.

Ad Dominum. page 170. Lætatus sum. page 171. Ecce quam bonum. page 177. Domine, clamavi. page 184. Voce meâ. page 185.

Le Mercredi à Vêpres.

Ad te levavi. page 171. Qui confidunt. page 172. Nisi Dominus. page 173. De profundis. page 174. Domine, non est. page 175.

Le Jeudi à Vêpres.

Credidi, propter. page 156. Confitebor. page 181. Exaltabo te. page 188. Misericordiam. page 189. Justus Dominus. page 189.

Le Vendredi à Vêpres.

Sæpe expugnaverunt. page 174. Domine, probasti. page 182. Confitebor tibi. page 183. Eripe me. page 183. Domine, Domine. page 184.

Le Samedi à Vêpres.

Beati omnes. page 174. Memento, Domine. page 175. Juravit Dominus. page 176. Benedictus Dominus. page 187. Deus, canticum. page 188.

B
cul
Be
dic
Be
sun
Do
Be
ste
Be
be
Be
di
Be
di
Be
di
Be
di

CANTIQUES

POUR LES

LAUDES.

Cantique des trois jeunes Hommes.

DAN. 3.

Pour le Dimanche.

Benedicite, omnia opera Domini, Domi-
no : laudate et superexaltate eum in se-
cula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino : bene-
dicite, cœli, Domino :

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos
sunt, Domino : benedicite, omnes virtutes
Domini, Domino.

Benedicite, sol & luna, Domino : benedicite,
stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber & ros, Domino :
benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis & æstus, Domino : bene-
dicite, frigus & æstus, Domino.

Benedicite, rores & pruina, Domino : bene-
dicite, gelu & frigus, Domino.

Benedicite, glacies & nives, Domino : bene-
dicite, noctes & dies, Domino.

Benedicite, lux & tenebræ, Domino : bene-
dicite, fulgura & nubes, Domino.

Cantiquas.

Benedicat terra Dominum, laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes & colles, Domino: benedicite universa germinantia in terra, Domino.

Benedicite, fontes, Domino; benedicite, maria & flumina, Domino.

Benedicite, rursus, & omnia que moventur in aquis, Domino: benedicite, omnes volucres caeli, Domino.

Benedicite, omnes bestiae & pecora, Domino: benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Israel Dominum: laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino: benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus & animae iustorum, Domino: benedicite, sancti & humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misael, Domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicamus Patrem & Filium, cum sancto Spiritu: laudemus & superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento caeli; & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in secula.

Cantique de Moïse, pour le Lundi.

CAntemus Domino, gloriose enim magnificatus est: equum & ascensorem deiecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus
est mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorificabo eum: Deus
patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator: Omnipotens
nomen ejus.

Curris Pharaonis & exercitum ejus projecit
in mare: electi principes ejus submersi sunt
in mari rubro.

Abyssi operuerunt eos; descenderunt in pro-
fundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificati est in
fortitudine: dextera tua, Domine, percussit
inimicum.

Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti ad-
versarios tuos: misisti iram tuam quæ devo-
ravit eos sicut stipulam.

Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt a-
quæ: stetit unda fluens, congregatæ sunt a-
byssi in medio mari.

Dixit inimicus, persequar & comprehendam;
dividam spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum; interficiet eos
manus mea.

Flavit spiritus tuus & operuit eos mare: sub-
mersi sunt quasi plumbum in aquis vehemen-
tibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? quis
similis tui, magnificus in sanctitate, terribi-
lis, atque laudabilis, & faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, & devoravit eos
terra.

Dux fuisti in misericordiâ tuâ, populo quem

redemisti, & potasti eum in fortitudine tuâ
ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & irati sunt: dolores
obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom: ro-
bustos Moab obtinuit tremor obriguerunt om-
nes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido & pavor: in magni-
tudine brachii tui fiant immobiles quasi lapis.
Donec pertranseat populus tuus, Domine:
donec pertranseat populus tuus iste quem
possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hære-
ditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod
operatus es, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmave-
runt manus tuæ.

Dominus regnabit, in æternum & ultra.

Ingressus est enim eques Pharao cum curribus
& equitibus ejus in mare: & reduxit super
eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum
in medio ejus.

Cantique d'Ezechias, pour le Mardi.

Ego dixi: in dimidio dierum meorum
vadam ad portas inferi; quæsi vi resi-
duum annorum meorum.

Dixi: non videbo Dominum Deum in terrâ
viventium: non aspiciam hominem ultra,
& habitatorem quietis:

Generatio mea ablata est, & convoluta est a
me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut a texente, vita mea; dum

adhuc ordiret, succidit me: de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane; quasi leo sic contrivit omnia ossa mea: de mane usque ad vesperam finies me.

Sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum: Domine, vim patior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei; corripies me, & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima; tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine: salvum me fac; & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Cantique d'Isaïe, pour le Mercredi.

Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, & consolatus es me,

Ecce Deus salvator meus: fiducia agam,
& non timebo.

Quia fortitudo mea, & laus mea Dominus,
& factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salva-
toris, & dieetis in die illa: confitemini Do-
mino, & invocate nomen ejus.

Notus facite in populis ad inventiones ejus:
memento se quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnifice fecit:
annuntiate hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitatio Sion: quia mag-
nus in medio tui sanctus Israel.

Cantique d'Anne, pour le Jeudi.

EXultavit cor meum in Domino, & ex-
altatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos:
quia letata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dominus; neque o-
nim est alius extra te: & non est fortis sicut
Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes:
secedant vetera de ore vestro.

Quia Deus Scientiarum Dominus est, & ipsi
preparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est; & infirmi ac-
cincti sunt robore.

Repleti prius pro panibus se locaverunt; &
famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos; & quae mul-
tos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat, & vivificat: deducit ad
infernus, & reducit.

Don
& su
Susc
elev
Ut
terte
Do
sup
Ped
ten
dine
Do
sup
Do
per
sui

L
Do
vifi
In
fue
De
Ph
O
na
Sp
eju
A
ab
So

Dominus pauperem facie & ditat: humiliat
& subleuat.

Suscitat de pulvere egenum, & de stercore
elevat pauperem.

Ut sedeat cum principibus, & solium gloriæ
tenteat.

Domini enim sunt cardines terræ, & posuit
super eos orbem.

Pedes sanctorum subrum servabit, & impii in
tenebris conticescent; quia non in fortitu-
dine suâ roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus; &
super ipsos in cœlis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ, & dabit im-
perium Regi suo, & sublimabit cornu Christi
sui.

Cantique d'Habacuc, pour le Vendredi.

Domine, audivi auditionem tuam, & ti-
mui.

Domine, opus tuum: in medio annorum vi-
visifica illud.

In medio annorum notum facies: cum iratus
fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, & sanctus de monte
Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus, & laudis ejus ple-
na est terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in manibus
ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus.

Ante faciem ejus ibit mors, & egredietur di-
abolus ante pedes ejus.

Stetit & mensus est terram: aspexit, & dis-

solvit gentes ; & contriti sunt montes seculi :
Incurvati sunt colles mundi ab itineribus æ-
ternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : tur-
babuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine ?
aut in fluminibus furor tuus ? vel in mari in-
dignatio tua ?

Qui ascendes super equos tuos, & quadrigæ
tuæ salvatio ;

Suscitans suscitabis arcum tuum : juramenta
tribus quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ : viderunt te, & dolu-
erunt montes ; gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam : altitudo manus
suas levavit.

Sol & luna steterunt in habitaculo suo ; in
luce sagittarum tuarum ibunt, in splendore
fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram : & in furore
obstupefacies gentes.

Egressus es in salutem populi tui, in salutem
cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii, deiecasti
fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum
ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pau-
perem in abscondito.

Vana fecisti in mari equis tuis, in luto aqua-
rum multarum.

Audivi, & conturbatus est venter meus : a
voce contremuerunt labia mea.

In-
ter
Ut
dan
Fic
in
Me
cib
Ab
me
Eg
in
De
des
Et
psa

A
Co
ros
Qu
pe
Qu
ni
De
ju
ta
Pe
ge
H
fi

Ingradiatur putredo in ossibus meis, & super me scateat ;

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit ; & non erit germen in vineis.

Mentientur opus olivæ ; & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus : & non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea ; & ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in psalmis canentem.

Cantique de Moÿse, pour le Samedi.

A Udite, cœli, quæ loquor, audiat terra verba oris mei.

Concresecat ut pluvia doctrina mea : sicut ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina.

Quia nomen Domini invocabo : Date magnificentiam Deo nostro.

Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ ejus judicia : Deus fidelis ; & absque ulla iniquitate justus & rectus.

Peccaverunt ei, & non filii ejus in sordibus : generatio prava atque perversa.

Hæcine reddis Domino, popule stulte & insipiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui posset
 Et te & fecit, & creavit te?

Memento dierum antiquorum: cogita gene-
 rationes singulas.

Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi;
 majores tuos, & dicent tibi.

Quando dividebat altissimus gentes, quando
 sepebat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta nume-
 rum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus: Jacob su-
 nculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terrâ desertâ, in loco horro-
 ris, & vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, & docuit, & custodivit
 quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos
 suos, & super eos volitans.

Expandit alas suas, & assumpsit eum; atque
 portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit: & non erat
 cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut
 comederet fructus agrorum.

Ut sugeret mel de petrâ, oleumque de saxo
 durissimo;

Butyrum de armento, & lac de ovibus, cum
 adipe agnorum & arietum filiorum Basan:

Et hircos cum medullâ tritici; & sanguinem
 uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, & recalcitravit; in-
 crassatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum, & recessit
 a Deo salutari suo.
 Provocaverunt eum in diis alienis; & in
 abominationibus ad iracundiam concitaverunt:
 Immolaverunt demoniis, & non Deo; diis
 quos ignorabant.
 Novi, recentesque venerunt, quos non colue-
 runt patres eorum.
 Deum qui te genuit, dereliquisti: & oblitus
 es Domini creatoris tui.
 Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus
 est, quia provocaverunt eum filii sui & filiae.
 Et ait: abscondam faciem meam ab eis; &
 considerabo novissima eorum;
 Generatio enim perversa est, & infideles filii.
 Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat
 Deus, & irritaverunt in vanitatibus suis.
 Et ego provocabo eos in eo qui non est popu-
 lus, & in gente stulta irritabo illos.
 Ignis succensus est in furore meo, & ardebit
 usque ad inferni novissima;
 Devorabitque terram cum germine suo, &
 montium fundamenta comburet.
 Congregabo super eos mala; & sagittas meas
 complebo in eis.
 Consumuntur fame, & devorabunt eos aves
 morfu amarissimo.
 Dentes bestiarum imitant in eos, cum fu-
 rore trahentium super terram atque serpenti-
 um.
 Foris vastabit eos gladius, & intus pavor, ju-
 venem simul ac virginem, lactentem cum
 homine sena

Dixi: ubinam sunt? cessare faciam ex ho-
minibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, ne for-
te superbirent hostes eorum.

Et dicerent; manus nostra excelsa, & non
Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentiâ:
utinam saperent, & intelligerent, ac novissi-
ma providerent!

Quomodo persequatur unus mille, & duo sur-
gent decem millia?

Nonne ideo quia Deus suus vendidit eos; &
Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum; &
inimici nostri sunt iudices.

De vineâ Sodomorum, vinea eorum, & de
subarbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis; & botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorum, & venenum a-
spidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, & signata
in thesauris meis?

Mea est ultio: & ego retribuam in tempore,
ut labatur pes eorum.

Juxta est dies perditionis; & adesse festinant
tempora.

Judicabit Dominus populum suum, & in
servis suis miserebitur.

Videbit quod infirmata sit manus, & clausæ
quoque defecerunt, residuique consumpti
sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eorum, in quibus
habebant fiduciam;

De quorum victimis comedebant adipēs, & bibebant vinum libaminum?

Surgant & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sum solus, & non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego vivere faciam; percutiam, & ego sanabo: & non est qui de manu meâ possit eruere.

Levabo ad cælum manum meam, & dicam: Vivo ego in æternum.

Si acuro ut fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis, & his qui oderunt me, retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, & de captivitate, nudati inimicorum capitibus.

Laudate, gentes, populum ejus; quia sanguinem servorum suorum ulciscetur:

Et vindictam retribuet in hostes eorum, & propitius erit terræ populi sui.

Cantique de Jonas, Chap. 2.

Pour le Samedi Saint à Laudes.

Clamavi de tribulatione meâ ad Dominum, & exaudivit me.

De ventre inferi clamavi, & exaudivisti vocem meam.

Et projecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui, & fluctus tui, super me transierunt.

Et ego dixi: Abiectus sum a conspectu oculorum tuorum; verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aquæ usque ad animam. Abyssus vallavit me; pelagus operuit caput meum.

Ad extrema montium descendi; terræ vectes concluderunt me in æternum.

Et sublevabis de corruptione vitam meam, Domine, Deus meus.

Cum angustiaretur in me anima mea, Domini recordatus sum; ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiant vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolabo tibi; quæcumque vovi, reddam pro salute Domino.

Cantique de Tobie, Chap. 13.

Pour le jour de la Dédicace.

Jerusalem civitas Dei, luce splendida fulgebis, & omnes fines terræ adorabunt te. Nationes ex longinquo ad te venient; & munera deferentes adorabunt in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt; Nomen enim magnum invocabunt in te.

Maledicti erunt qui contempserint te & condemnati erunt omnes qui blasphemaverint te; benedictique erunt qui ædificaverint te.

Tu autem lætaberis in filiis tuis; quoniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dominum.

Beati omnes qui diligunt te; & qui gaudent super pacem tuâ.

Animus meus benedic Dominum; quoniam
liberavit Jerusalem civitatem suam a cunctis
tribulationibus ejus Dominus Deus noster.

Beatus ero si fuerint reliquie seminis mei ad
videndam claritatem Jerusalem.

Porte Jerusalem ex sapphiro & sasaragdo
edificabuntur; & ex lapide pretioso omnis cir-
cuitus murorum ejus.

Ex lapide candido & mundo omnes platee
ejus sternentur: & per vicos ejus Alleluia
cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltavit eam; &
sit regnum ejus in secula seculorum super e-
am. Amen.

Pour les Loudes de tous les jours.

Cantique de Zacharie. Luc. i.

Benedictus Dominus Deus Israel, quia
visitavit, & fecit redemptionem plebi
sue:

Et erexit cornu salutis nobis in domo David
pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, quia se-
cula sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, & de manu om-
nium qui oderunt nos;

Ad faciendam misericordiam cum patribus
nostris, & memorari testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem
nostrum, datum se nobis;

Ut sine timore, de manu inimicorum nostro-
rum liberati, serviamus illi.

Les Pseaumes de la Penitence.

In sanctitate & iustitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis, præbis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

LES PSEAUMES

De la PENITENCE.

Domine, ne in furore. 6. p. 13. Beati quorum. 31. p. 46. Domine, ne in furore. 37. p. 56. Miserere. 50. p. 72. Domine, exaudi. 101. p. 133. De profundis. 129. p. 174. Domine, exaudi. 142. p. 186.

L E S

LITANIES DES SAINTS,

KYrie, eleison. **Christe, eleison. Kyrie,**
eleison.

Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Pater de coelis Deus, miserere;

Fili Redemptor mundi Deus;

Spiritus sancte Deus,

Sancta Trinitas unus Deus,

Sancta Maria

Sancta Dei Genitrix

Sancta Virgo Virginum,

Sancte Michael,

Sancte Gabriel,

Sancte Raphael,

Omnes sancti Angeli & Archangeli,

Omnes sancti beatorum Spirituum ordines,

Sancte Johannes Baptista,

Omnes sancti Patriarchæ & Phrophetæ,

Sancte Petre,

Sancte Paule,

Sancte Andrea,

Sancte Jacobe,

Sancte Johannes,

Sancte Thoma,

Sancte Jacobe,

Sancte Philippe,

Sancte Bartholomæe,

Et

Sancte Matthee, ora pro nobis
 Sancte Simon, ora.
 Sancte Thadæe, ora.
 Sancte Matthea, ora.
 Sancte Barnaba, ora.
 Sancte Luca, ora.
 Sancte Marce, ora.
 Omnes sancti Apostoli & Evangelista, orate.
 Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
 Omnes sancti Innocentes, orate.
 Sancte Stephane, ora.
 Sancte Clemens, ora.
 Sancte Laurenti, ora.
 Sancte Vincenti, ora.
 Sancte Dionysi cum Sociis tuis, orate.
 Sancti Cosma & Damiane, orate.
 Sancti Gervasi & Protasi, orate.
 Sancte Sebastiane, ora.
 Omnes sancti Martyres, orate.
 Sancte Sylvester, ora.
 Sancte Gregori, ora.
 Sancte Ambrosi, ora.
 Sancte Augustine, ora.
 Sancte Hieronime, ora.
 Sancte Hilari, ora.
 Sancte Martine, ora.
 Sancte Remigi, ora.
 Sancte Nicolæ, ora.
 Sancte Marcelle, ora.
 Sancte Germane, ora.
 Sancte Landrice, ora.
 Sancte Eligi, ora.
 Omnes sancti Pontifices & Confessores, orate.

- A morte perpetua, libera nos Domine,
 Per Myſterium ſanctæ Incarnationis tuæ, lib.
 Per adventum tuum, lib.
 Per Nativitatem tuam, lib.
 Per Baptiſmum & ſanctum jejunium tuum,
 libera nos, Domine.
 Per Crucem & Paſſionem tuam, lib.
 Per Mortem & Sepulturam tuam, lib.
 Per admirabilem Aſcenſionem tuam, lib.
 Per adventum Spiritus ſancti Paraclæti, lib.
 In die judicii, lib.
 Peccatores, Te rogamus, audi nos,
 Ut ad veram pœnitentiam nos perducere dig-
 neris te rogamus.
 Ut remiſſionem peccatorum noſtrorum nobis
 dones, te rog.
 Ut compunctionem cordis, fontemque lacry-
 marum nobis dones, te rog.
 Ut fidem, ſpem & charitatem nobis dones,
 te rog.
 Ut Eccleſiam tuam ſanctam regere & conſer-
 vare digneris, te rog.
 Ut Donum Apoſtolicum & omnes gradus
 Eccleſiæ in ſancta religione conſervare
 digneris, te rog.
 Ut Antiltitem noſtrum, & omnes congrega-
 tiones illi commiſſas in tuo ſancto obſe-
 quio conſervare digneris, te rog.
 Ut Regem noſtrum cuſtodire digneris, te rog.
 Ut inimicos ſanctæ Eccleſiæ humiliare dig-
 neris, te rog.
 Ut Regibus & Principibus Chriſtianis pacem &
 veram concordiam donare digneris, te rog.

Ut cuncto populo Christiano pacem & unitatem largiri digneris, *te rog.*
 Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare & conservare digneris, *te rog.*
 Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, *te rog.*
 Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, *te rog.*
 Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, & benefactorum nostrorum ab æternâ damnatione eripias, *te rog.*
 Ut fructus terræ dare & conservare digneris, *te rog.*
 Ut omnibus fidelibus defunctis, requiem æternam donare digneris, *te rog.*
 Ut nos exaudire digneris, *te rog.*
 Fili Dei,
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
 Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison. Pater noster, *usque* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *V.* Domine, non secundum peccata nostra facias nobis. *R.* Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. *R.* A facie inimici.
V. Oremus pro Pastore nostro *N.*
R. Dominus conservet eum, & vivificet eum,

V. Pro rege nostro *N.* *R.* Domine, saluum fac Regem, & exaudi nos in die qua invocaverimus te.

V. Pro benefactoribus nostris. *R.* Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen sanctum tuum, vitam aeternam.

V. Pro cunctis fidelibus defunctis.

R. Requiem aeternam dona eis, Domine, & lux perpetua luceat eis.

V. Pro infirmis, afflictis, captivis & peregrinis. *R.* Libera eos, Deus, ex omnibus tribulationibus suis.

V. Pro fratribus nostris absentibus. *R.* Salvoe fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

V. Memor esto congregationis tuae.

R. Quam possedisti ab initio.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Est Deus, in adiutorium. 69. p. 93.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

Deus, cui proprium est misereri semper & parcere; suscipe deprecationem nostram, ut nos, & omnes famulos tuos quos delictorum catena constringit, miseratione tuae pietatis clementer absolvas.

Fidelium, Deus, omnium conditor & redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur.

LES

REPONS DE LA MESSE.

le Prêtre. **I**ntroibo ad altare Dei.

le Clerc. **I** Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Judica me, Deus; & discerne causam meam de gente non sanctâ, ab homine iniquo & doloso erue me.

le Cl. Quia tu es Deus fortitudo mea, quare me repulisti, & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus.

le Pr. Emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum & in tabernacula tua.

le Cl. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Confitebor tibi in citharâ Deus, Deus meus, quare tristis es anima mea, & quare conturbas me.

le Cl. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei & Deus meus.

le Pr. Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto.

le Cl. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

le Pr. Introibo ad altare Dei.

le Cl. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

le Pr. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

le Cl. Qui fecit cœlum & terram.

le Pr. Confiteor Deo, &c.

le Cl. Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis, perducatur te ad vitam æternam. Amen.

le Cl. Confiteor.

le Pr. Misereatur, &c.

le Cl. Amen.

le Pr. Indulgentiam, &c.

le Cl. Amen.

le Pr. Deus tu conversus vivificabis nos.

le Cl. Et plebs tua lætabitur in te.

le Pr. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

le Cl. Et salutare tuum da nobis.

le Pr. Dominus exaudi orationem meam.

le Cl. Et clamor meus ad te veniat.

le Pr. Dominus vobiscum.

le Cl. Et cum spiritu tuo.

le Pr. Kyrie, eleison. *trois fois.*

le Cl. Christe, eleison. *trois fois.*

le Pr. Dominus vobiscum.

le C. Et cum spiritu tuo. *A la fin de l'Épître.*
Deo Gratias.

le Pr. Sequentia sancti Evangelii.

le Cl. Gloria tibi, Domine.

Apr. l'Ev. Laus tibi, Christe. le Pr. Orate fratres. le Cl. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis ad laudem & gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiæ suæ sanctæ.

le Pr. Per omnia secula seculorum.

le Cl. Amen.

le Pr. Dominus vobiscum.

le Cl. Et cum spiritu tuo.

le Pr. Sursum corda.

le Cl. Habemus ad Dominum.

le Pr. Gratias agamus Domino Deo nostro.

le Cl. Dignum & justum est.

le Pr. Per omnia secula seculorum.

le Cl. Amen.

le Pr. Et ne nos inducas in tentationem.

le Cl. Sed libera nos a malo.

le Pr. Pax Domini sit semper vobiscum.

le Cl. Et cum spiritu tuo.

le Pr. Ite, Missa est, ou Benedicamus Do-
mino.

le Cl. Deo gratias. *Et après le dernier Evan-*
gile, Deo gratias.

De
Deus, &
ad vitam

os.
ricordia

am

Epitre

Orate
oc sacri-
x glori-
queque
nctæ.

P R I E R E S
POUR RENOUVELLER
LES PROMESSES
DU BAPTÊME.

MOn Dieu, je vous remercie de tout mon cœur de la grâce inestimable que vous m'avez faite, en me faisant naître de Parens Chrétiens et Catholiques, et me faisant renaître par le Saint Baptême, par lequel d'esclave Démon, je suis devenu votre enfant, celui de votre Eglise, et l'héritier de votre gloire.

Je sçais, mon Dieu, qu'en me faisant toutes ces grâces au Saint Baptême, vous avez voulu que je m'engageasse solennellement à votre service, et que, devant vos Anges et votre Eglise, je vous fisse serment de fidélité, en renonçant à Satan et au monde, vos ennemis et les miens. Quoique je ne l'aye fait alors que par la bouche de mes parrains, qui ont répondu pour moi ; comme,

ce
de
rec
de
I
sur
ma
me
pui
du
tre
tra
vot
péc
qu
Die
dem
infi
cœu
d'y
men
votr
Bap
J
avec
lest
cœu
tout
pou
Je
max
non
le p

cependant j'ai ratifié leurs promesses autant de fois que je me suis confessé Chrétien, je reconnois que je suis indispensablement obligé de les garder avec beaucoup de soin.

Mais hélas, Seigneur ! en faisant réflexion sur ma vie passée, je suis obligé d'avouer à ma confusion, que j'ai violé ces saintes promesses autant de fois que je vous ai offensé ; puisqu'en vous offensant, je me suis tourné du côté de vos ennemis, pour les servir contre vous. Je mériterois que votre justice me traitât comme un parjure et un traître ; mais votre bonté infinie ne veut pas la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse, et qu'il vive. Je reviens donc à vous, mon Dieu, et je me jette à vos pieds pour vous demander grace. Oubliez, Seigneur, mes infidélités passées, je les déteste de tout mon cœur, et vous promets de mourir plutôt que d'y retomber ; et pour m'y engager plus fortement, je veux renouveler aujourd'hui en votre présence ces sacrées promesses de mon Baptême.

Je vous prends donc à témoins, mon Dieu, avec la Sainte Vierge et toute la Cour Céleste, que de mon plein gré et de tout mon cœur, je renonce de nouveau à Satan et à toutes ses suggestions. J'abandonne son parti pour me soumettre à la loi de Jésus-Christ. Je renonce à ses pompes : c'est-à-dire, aux maximes et aux vanités du monde. Je renonce à ses œuvres, au mensonge dont il est le pere, à l'orgueil, à la haine, à l'envie et

à toutes fortes de péchés. Je crois tout ce que croit et enseigne la Sainte Eglise Catholique, Apostolique et Romaine, dans le sein de laquelle je veux vivre et mourir, et je vous promets de garder tous les Commandemens de votre loi.

Recevez, s'il vous plait, ô mon Dieu ! ces promesses que je vous fais, confirmez-moi dans la volonté où je suis de les garder inviolablement, et faites-moi la grace de mourir plutôt que d'y manquer. Vierge Sainte, mon bon Ange, mes Saints Patrons, et tous les Saints, je vous prie de m'obtenir cette grace, par les mérites de Jesus-Christ mon Sauveur.

Prière pour son Pere et sa Mere.

EN vous priant pour mon Pere et pour ma Mere, je m'acquitte, Seigneur, d'un des devoirs que vous m'avez imposés. C'est une partie de l'amour que vous m'avez commandé de leur porter, et la premiere des assistances que vous m'obligez de leur rendre dans tous leurs besoins. O Dieu misericordieux et terrible, qui bénissez les enfans à cause des peres, et qui punissez quelquefois les fautes des peres en répandant votre juste colere sur les enfans ; permettez-moi de vous remercier des graces que vous avez faites à mon Pere et à ma Mere, et de vous demander pardon de leurs péchés. Vous voulez

Lamontagne

Renouvellement, &c.

237

Que je respecte en eux l'autorité que vous avez sur moi, et que je leur sois redevable de la vie que vous m'avez donnée. Rendez leur ce que je ne puis leur rendre. Recompensez-les des peines et des soins que je leur ai coûté. Conservez-les, donnez-leur une vie longue, heureuse, tranquille; faites-leur avoir part à la bénédiction des Saints Patriarches; donnez l'accroissement aux fruit de leur justice, faites-les abonder en toutes sortes de bonnes œuvres.

ENfans, obéissez à vos Peres et Meres dans les choses qui sont conformes à la Loi de Dieu; car cela est juste. Honorez votre Pere et votre Mere, dit Dieu, et c'est le premier Commandement auquel il ait attaché une promesse de récompense pour ceux qui l'observeront, qui est, qu'ils seront heureux, et vivront longtems sur la terre.

F I N.

J. B. L. Lamontagne
à Quebec 1801

